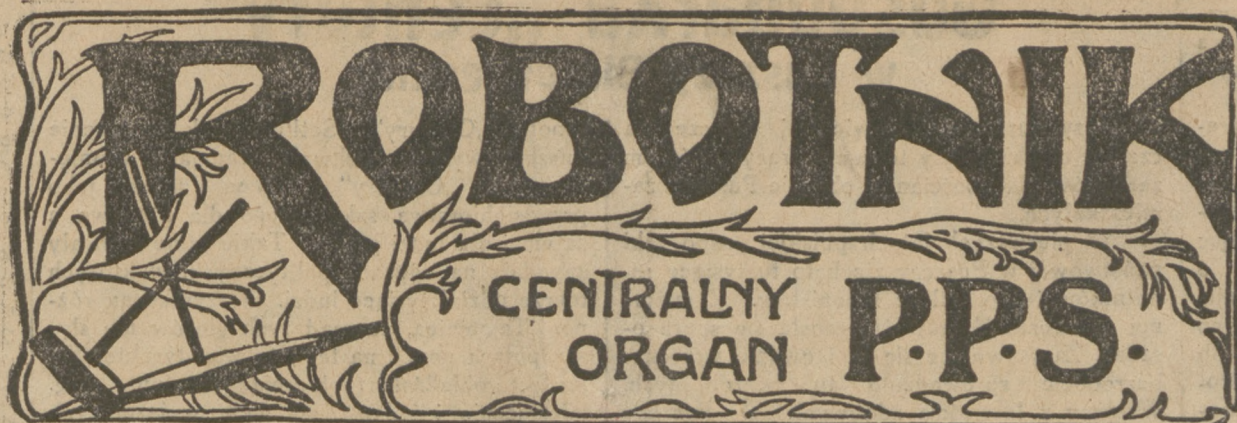

Niech żyje rząd robotniczy i włościański!

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 — 3 po poł. Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy. Kasa czynna od 11 do 1-ej

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ZYJE SOCJALIZM!

Warszawa, ul. Warecka № 7

Redakcja — tel. 176-70.

Administracja — tel. 120-13

Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 20 groszy.

Zażdamy niezwłocznego rozwiązania Sejmu i Senatu. Zażdamy niezwłocznych wyborów do nowego Sejmu.

„Beztwarzowa“ ordynacja wyborcza.

Chjeno-Piast, zaciągnięty do współpracy w dziele sanacji moralnej, wytyża wszystkie swe siły na obalenie dotychczasowej ordynacji wyborczej. Rozumie on doskonale, że wszelkie wsteczne reformy i naprawy Konstytucji są bez wartości, dopóki nie zapewni się reakcji sztucznej przewagi parlamentarnej drogą sfałszowania woli wyborców przez odpowiednią ordynację wyborczą.

Sypią się tedy projekty zmniejszenia liczby posłów, podniesienia wieku wyborców do 24 lat, zmniejszenia okręgów wyborczych, zniesienia proporcjonalności wyborów, odebrania kobietom prawa wyborczego i t. p. Reakcja żądania swe uzasadnia oczywiście przywiązaniem do parlamentaryzmu, troską o sprawne funkcjonowanie parlamentu i t. p. Tak np. pos. Kiernik twierdził niedawno w Sejmie, że jego stronnictwo i chłopci są bezwzględnie zwolennikami parlamentaryzmu, że parlament jest jedyną dla nich obroną, a następnie zalecił zmianę ordynacji wyborczej, godzącą wprost w parlament i pozbawiającą prawa głosu setki tysięcy chłopów, jakby za karę za ich przywiązanie do parlamentaryzmu.

Obojętność Rządu wobec tych zuchwałych ataków na najbardziej podstawową zdobycz demokracji zdziwiła w końcu nawet sfery, stojące najbliżej prof. Bartla. Ale nasza inteligencja demokratyczna nie byłaby sobą, gdyby bez zastrzeżeń stanęła na gruncie obowiązującej ordynacji, która w swych najważniejszych przepisach znalazła aprobatę Piłsudskiego jako Naczelnika Państwa. Zamiast twierdząc, że w jednym szeregu z proletariatem i wsi, z radykalnym włościanstwem i mniejszościami narodowymi, i w ten sposób zgóry utracić wszelkie próby obalenia demokratycznej ordynacji — inteligencja „radykalna“ chciałaby ordynację również poddać kuracji sanacyjnej.

„Głos Prawdy“ zaprasza demokrację do dyskusji na temat ordynacji, ale zanim to nastąpi, zgóry dekreduje: precz z „beztwarzową“ ordynacją! Ma to znaczyć: precz z głosowaniem na listy. A ponieważ system proporcjonalny jest ściśle związany z systemem list, więc wypowiada się tu walkę zasadzie proporcjonalności, maszerując w jednym szeregu z Chjeno-Piastem.

O zaletach i wadach różnych ordynacji wyborczych pisało się już tyle razy przed wyborami do pierwszego i drugiego Sejmu, że trudno na ten temat powiedzieć coś nowego. Obóz demokracji w znacznej większości przyjął system proporcjonalny, choć ten, który najwierniej i najprawdopodobniej odzwierciedla wolę wyborców. System ten jest jedyny, który zapewnia przedstawicielstwo mniejszościom narodowym i politycznym.

Ale przeciwnicy głosowania proporcjonalnego (stosunkowego) wołają: głosuje się tu na numerki, nie na ludzi; głosuje się na listy, nie na „twarze“; wyborcy nie znają tych, kogo wybierają; ta droga partje narzucają swoich ludzi, co do których wyborcy nie mają wyboru; w ten sposób przedostaje się do parlamentu miernota poselska.

Otóż przede wszystkim głosowanie na listę posiada wielką zaletę pedagogiczną. Uczy ono wyborców myśleć politycznie, każe obywatelom wybierać między programami politycznymi, a nie jednostkami. Głosowanie na „numerki“ jest tedy wielką szkołą polityczną, sprowadzającą walkę wyborczą na teren walk programowych, a nie osobistych.

Braki systemu proporcjonalnego wy-

olbrzymia się sztucznie. Pewnie, że wyborcy nie znają wszystkich swych wybrańców. Ale trzeba zaznaczyć, że partje w interesie własnym, wystawiają takich kandydatów, którzy znani są ze swej działalności nie tylko w jednym okręgu, ale w całym kraju, przyczem brak kwalifikujących się na posłów sił w pewnym okręgu zmusza do „wypożyczenia“ kandydatów z innych okręgów. Ale kandydaci ci nie są przeto obcy wyborcom, gdyż kandydując w danym okręgu, pracują dłuższy czas na rzecz swej kandydatury i listy, na której są umieszczeni. A zresztą i przy systemie indywidualnego głosowania zachodzi ta sama trudność i ta sama konieczność zapożyczania kandydatów z innych okręgów. W partiach demokratycznych, w których działalność ciał kierowniczych podlega stałej kontroli ogółu członków, organizacje partyjne mają duży wpływ na wybór kandydatów na posłów. W ten sposób zabezpiecza się, o ile to tylko możliwe, kontakt mas z posłami, a z drugiej strony unika się przenikania do parlamentu miernoty i nieużytków. Że nie we wszystkich partiach tak się dzieje

— nie jest winą systemu proporcjonalnego, lecz partii.

Ale przypuśćmy, że system list jest zły, czemuż go zastąpimy? Systemem angielskim, który tak chętnie przeciwstawia się proporcjonalnemu? Ależ właśnie przy systemie angielskim, wybór jednostek wybitnych „wybranych“ przeciwko kandydatom partyjnym, jest prawie że niemożliwy. W Anglii obowiązuje, jak wiadomo, system względnej większości. Przechodzi ten kandydat, który otrzymuje względną większość. Otóż kandydat partii masowej zawsze skupi w tym wypadku większą ilość głosów, niż luzem idący genjusz „inteligencji“. Gdyby zaś obowiązywała zasada absolutnej większości, to i wówczas taki luzak w głosowaniu ściśle musiałby się zwrócić o pomoc do mas zorganizowanych.

Rozumiemy niechęć naszej inteligencji radykalnej do „beztwarzowej“ ordynacji. Nie mając własnej organizacji politycznej, nie może ona liczyć na powodzenie wyborcze swych list. Pragnęłaby tedy imponować „twarzami“ np. profesorskimi. Ale wybory to akcja mas. Kto nie ma za sobą mas, ten nie wyczerpie mandatów. Lepiej więc walczyć uczciwie, razem z demokracją robotniczą - włościańską w obronie demokratycznej ordynacji wyborczej, aniżeli maszerować „kawalek drogi“ z reakcją, by zaszkodzić demokracji, a samej wyjść w końcu z pustymi rekoma.

J. M. B.

Jak Senat „poprawia“ Konstytucję.

(Z KOMISJI SENACKIEJ).

Na wczorajszym posiedzeniu senackiej Komisji konstytucyjnej przyjęto w redakcji zaproponowanej przez podkomisję poprawkę do ostatniego ustępu art. 3 projektu ustawy o zmianach Konstytucji, zmierzającą do umożliwienia legalnego wydatkowania przez Rząd w czasie dopóki nowy budżet nie zostanie przyjęty przez nowy Sejm. Art. 4 projektu został na wniosek sen. Koskowskiego (ZLN) zmieniony w tym sensie, że prawa Sejmu i Senatu w sprawie rozwiązania Izby zostały zrównane. Poza tym przyjęto do tego art. postanowienie w redakcji sen. Woźnickiego (Wyzw.), by wybory odbywały się w terminie określonym przez ordynację wyborczą „najdalej jednak w ciągu 90 dni“. Art. 5 przyjęto w brzmieniu uchwalonym przez Sejm. W art. 6, dotyczącym prawa dekretoowania, przyjęto poprawkę sen. Buzka, zrównującą prawa Sejmu i Senatu na wypadek odrzucenia rozporządzeń wydawanych z mocą ustawy. Wniosek sen. Ringla (KZ) aby uzależnić moc obowiązującą tych rozporządzeń tylko od aprobaty Sejmu został odrzucony. W dyskusji nad art. 6 zabrał głos sen. Posner, który w obszernym przemówieniu protestował przeciwko rozporządzeniom z mocą ustawy.

Mówca domagał się od obecnego na sali Min. Sprawiedliwości wyjaśnienia, co znaczą wyrazy „w razie nagłej konieczności państwowej“, wobec tego, że artykuł ten opiewa, że rozporządzenia nie mogą dotyczyć ani zmiany Konstytucji, ani całego szeregu spraw związanych z samorządem, z uchwalaniem budżetu, z poborem rekruta, z zaciąganiem pożyczek państwowych, kontroli państwowej, umów zawieranych z obcymi państwami, wypowiedzania wojny i zawierania pokoju, ani odpowiedzialności ministrów. Tow. Posner zapytywał, co jeszcze pozostaje ze spraw państwowych, a co by mogło być objęte pojęciem „nagłej konieczności państwowej“. Tow. Posner analizował w dal-

szym ciągu potrzebę tego dodatku do art. 44 Konstytucji, dodatku, będącego powtórzeniem art. 14 konstytucji austriackiej i art. 87 t. zw. konstytucji rosyjskiej.

Zwolennicy tych dodatków wychodzą z założenia, że tak zreformowany art. 44 wzmożni władzę wykonawczą w Państwie.

Tymczasem Austria pomimo art. 14 miała zawsze słaby rząd i artykuł ten — jak dowodzili senatorowie z Małopolski — był tylko gwoździem do jej trumny.

P. Minister Makowski na pytania naszego towarzysza nic nie odpowiedział...

Na posiedzeniu popołudniowym przyjęto bez zmian art. 7. Art. 8 uchwalono skreślić. Art. 9 i 10 przyjęto bez zmian. Poza tym przeszedł wniosek sen. Thulliego o wprowadzeniu zmian w art. 21 Konstytucji, skreślających nietykalność poselską za działalność poza Sejmem i ograniczających nietykalność do czasu trwania sesji sejmowej. Następnie uchwalono poprawki sen. Koskowskiego (ZLN), zmierzające do nadania Senatowi tych samych konstytucyjnych uprawnień, które posiada Sejm. Przyjęto poprawkę sen. Kasznicy (ChN.), podwyższającą wiek dla czynnego prawa wyborczego do lat 25, a dla biernego do lat 30. Ponadto sen. Kasznica zgłosił wnioski mniejszości na plenum o skreśleniu zasady proporcjonalności wyborów i powołania do życia Trybunału konstytucyjnego. Dodać należy, że wnioski prawicy przechodziły jednym głosem większości i nie mają wielkich szans powodzenia na plenium Senatu, gdzie wymagana jest kwalifikowana większość.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Sytuacja strajkowa na Pomorzu.

ŁAJDACTWA ENPEEROWSKO - CHA-DECKIE.

(Już pięć tygodni mija, gdy w Toruniu, Bydgoszczy i Grudziądzu stanęli do walki strajkowej pracownicy zakładów użyteczności publicznej. W chwili wybuchu strajku, brało udział w tej walce około 800 pracowników. W Toruniu 300, w Bydgoszczy 300 i w Grudziądzu — 200 osób. Strajk był potężną manifestacją niezadowolenia urzędników i robotników, zarabiających niżej skali, niezbędnej na utrzymanie. Podstawą wysunięcia żądań było niestosowanie od szeregu miesięcy wskaźnika, wykazującego wzrost drożyzny i wynoszącego około 50 proc. od czasu osiągnięcia ostatniej podwyżki.

W pierwszych dniach w Bydgoszczy i Grudziądzu i przez tydzień w Toruniu, strajkowali solidarnie wszyscy robotnicy; i ci, którzy byli członkami klasowego Związku i ci, którzy podlegali wpływowi Z. Z. P. czy Ch. D. Jak na komendę jednak, ci ostatni złamali solidarność walczących i, bez osiągnięcia żadnych korzyści, wrócili do pracy, ułatwiając zwycięstwo stronie przeciwnej. Na placu pozostali członkowie klasowego Związku, z wyjątkiem tych którzy, jak w Grudziądzu, bojąc się represji i terroru ze strony Magistratu, znajdującego się w rękach enpeerowsko - endeckich, powrócili do pracy. Wobec takiego stanu, wywołanego łajdacką zdradą Z. Z. P., szanse walczących przechyliły się na stronę chjeno - enpeerowskich magistratów w Toruniu i Grudziądzu. Dlatego też w Bydgoszczy Zarząd Związku, obawiając się dalszego utrudniania przez rzekomo „robotniczą“ partję N. P. R. pokumana w celu odbudowania swoich utraconych wpływów z miejscową reakcją, zlikwidował strajk w dn. 6 lipca r. b. na podstawie kompromisu, zawartego z zarządcą państwowym, inż. Radwańskim, uzyskując 16 proc. podwyżkę zarobków, z gwarancją przyjęcia do pracy wszystkich strajkujących.

Od dnia 6 lipca r. b. pozostało w walce strajkowej 50 robotników w Grudziądzu i 215 pracowników w Toruniu. W tym stanie rzeczy nie dziwnego, że kierownictwo Związku, uznając za konieczne prowadzić strajk dalej, walcząc przedewszystkiem o przyjęcie strajkujących do pracy. Walka bowiem o jakkolwiek podwyżkę została przez zdradziecką politykę N. P. R. i Z. Z. P. uniemożliwiona.

Pomimo to jednak „włóдарze“ Pomorskiego samorządu — członkowie magistratów w Toruniu i Grudziądzu, opanowanych przez enpeerowców i miejscową koltunerję, nie ujawniaли żadnych skłonności do zlikwidowania załagru na podstawie „status quo“. Postanowili oni za wszelką cenę ukarać robotników i urzędników za wystąpienie z organizacji Z. Z. P. i ośmielenie się w drodze walki upominać się o polepszenie warunków płacy. Ogłosili, że w razie niezgłoszenia się do pracy we wskazanym terminie, wszyscy zostaną zwolnieni. Część strajkujących, w obawie przed utratą pracy, usłuchała wezwania i stawiała się do pracy. To jednak nie pomogło. Trzeba było mieć karteczkę od Prezesa Rady Miejskiej, enpeerowca Antczaka, by Dyrekcja zgłaszającego się przyjęła. Antczak zaś wydawał kartki po otrzymaniu zapewnienia, że przyjęty z powrotem do pracy pracownik wróci do organizacji Z. Z. P. To samo było przez Magistrat zaproponowane w Grudziądzu. To też niema się czemu dziwić, że wezwani przez P. Ministra Pracy, dr. Jurkiewicza do Warszawy — prezydenci Torunia i Grudziądza w dniu 7 lipca r. b., na konferencję w sprawie likwidacji strajku, nie zgłoszili się na proponowaną przez Głównego Inspektora Pracy, formułę i obiecali jedynie, że postarają się wpłynąć na Magistraty, by te zgodziły się nie stosować represji wobec strajkujących.

Pozostali do dnia dzisiejszego w walce: 104 pracowników w Toruniu i 44 w Grudziądzu z obrzydzeniem odrzucili propozycję enpeerowską, by pójść do Kanossy, i postanowili walczyć wytrwale aż do zwycięstwa. Nie przypuszczają bowiem, by Rząd z prof. Bart-

lem na czele, pozwolił na podobne harce mafii reakcyjnej, czynione w imię interesu politycznego, bankrutującej partii na Pomorzu, która śmiała się nawet obniżyć za karę o 25 proc. zarobki tym, co wróciło do pracy.

Min. Spraw Wewnętrznych, poza korespondencją z wojewodą (też enpeerowcem, Wachowiakiem), — nie nie uczyniło, tłumacząc się brakiem prawa wglądu w samorząd Pomorski. Zarząd Związku, posiadając uchwały wszystkich oddziałów w Polsce o czynnym poparcu — dotąd ich nie realizuje, ograniczając się do wypłacania zapomóg co tydzień. Gdy jednak i nadal w ten sposób będą postępować „polityczni gracze” na Pomorzu uchwały te zostaną zrealizowane. Może wtedy Rząd zabierze głos.

—o:o—

STRAJK DUKARZY w Warszawie.

W dniu 26 lipca r. b., w sali tow. Hig. pod przewodnictwem tow. Żybskiego, odbyło się ogólne zebranie drukarzy, zwołane w celu omówienia sytuacji strajkowej.

Tow. Witkowski przedłożył wyczerpującą sprawozdanie o rozpoczęciu strajku i jego przebiegu stwierdził, iż 54 zakłady, nie licząc gazetowych, podpisało umowę ze związkami. Pozostało jeszcze kilkanaście większych zakładów razem z państwowymi i niewielka liczba małych. Główną ostoją łamiących umowę są zakłady państwowe.

Zebrani, po ożywionej dyskusji wyrazili podziękowanie i uznanie Kom. Strajk., oraz przyjęli kilka rezolucji. Oto pierwsza:

„Ogólne zebranie drukarzy warszawskich, rozpatrując przebieg i stan walki obronnej, prowadzonej przez ogół z nieuczciwymi właścicielami, nieprzebiegającymi w środkach, w celu ogłodzenia drukarzy, widzi jasno, że głównym sprawcą trwającego strajku jest Rada Połącz. Org. Przem. Graf., stanowiąca znikomą, kilkunasto liczbowa załadowa część. Wobec tego w obawie, aby ta warcholąca grupa w przyszłości nie mogła wywoływać zamieszania w całym zawodzie drukarskim w Warszawie, Ogólne zebranie poleca Kom. Strajk. doprowadzić do indywidualnych umów i z resztą drukarni warszawskich, widząc w tych umowach większą gwarancję spokoju w zawodzie, gdyż niema danych na to, czy świeża umowa zbiorowa nie stałaby się nowym źródłem prowokacji cennikowej!”

Następnie przyjęto rezolucję, wzywającą Kom. Strajk., by w celu zaprotektowania przeciw uporczywemu łamaniu umów ze strony Rady Wł. Zakł. Przem. Graf. i drukarni rządowych, wstrzymał pracę we wszystkich drukarniach warszawskich, a gdy to nie pomoże zwrócił się do Zarz. Zw. o wstrzymanie druku gazet w całym państwie.

—o:o—

Echa wyborów w Kutnie.

27 lipca wojewoda warszawski powziął decyzję nieprzychylną się do motywów, podanych w uchwale wydziału powiatowego sejmiku Kutnowskiego, w sprawie unieważnienia wyborów do rady miejskiej m. Kutna. Wydział powiatowy domagał się unieważnienia wyborów, twierdząc, iż formalności przy głosowaniu nie były zachowane.

Gospodarka „Century” w Puszczy Białowieskiej.

Lasy Puszczy Białowieskiej jeszcze za czasów carskich były terenem pracy i źródłem zarobków dla włościan w obrębie Puszczy zamieszkałych.

W pierwszych latach polskiej gospodarki państwowej w Puszczy zjechało tu tysiące robotników i spora ilość kolonistów. Z mizernej wioszczki Hajnówki rozrosła się spora osada. Zarzysujące się tu i owdzie wówczas bezrobocie spowodowało tu bezroboczych. Wszyscy z łabowścią zdobywali w Puszczy pracę i znośne zarobki. A wszystko zawdzięczając wielkiemu ruchowi jaki się zaznaczył w eksploatacji lasów Puszczy.

Stan ten trwał do chwili oddania eksploatacji Puszczy spółce angielskiej „Century”. Spółka ta prowadziła na razie eksploatację, zatrudniając kilkanaście tysięcy robotników, lecz już od kwietnia 1925 r. wszelkie roboty wstrzymała co trwa do obecnej chwili. Zarobki robotnicze przez szereg miesięcy były wypłacane kwitami, które miejscowi speculanci skupowali za połowę wartości. Dzięki takiemu systemowi plac i dzięki zastojowi, ruchliwsze miejscowości zaczęły upadać, kilka tysięcy robotników zostało bez pracy, sporo kolonistów straciło swe oszczędności. Pracownikom umysłowym wymówiono pracę, pozostawiając natomiast t. zw. wyższy personel firmy przeważnie cudzoziemski, w tem różnych księży i grałów rosyjskich, znanych przedstawicieli monarchistycznej arystokracji, którzy w czasach niewoli naszej prześladowali wszelką myśl polską. Ci dygnitarze „Century” płatni od 50 — 100 funtów angielskich miesięcznie, chociaż są najmniej pożyteczni dla samej firmy, a tem mniej dla Państwa Polskiego, cieszą się szczególnymi względami spółki „Century”.

Firma nie prowadząc robót eksploatacyjnych z górą od roku, pozbawia tym sposobem zarobków okolicznych włościan, nie licząc tysięcy bezrobotnych, którym Państwo płaci zapomogi. Chłopi nie mając zarobków nie mogą płacić podatków, a to tembardziej, że setki z nich nie mogą doczekać się wypłacenia zarobionych od roku pieniędzy za zwózkę.

Nedza rośnie, niezadowolone wzrasta, panuje ogólne oburzenie, że rząd cierpi taki

sabotaż „Century”. Setki wiosek na terenie Puszczy wynoszą uchwały, żądające usunięcia spółki „Century” z terenu Puszczy, jako przedsiębiorstwa szkodliwego dla Państwa a zatem i dla ludzi pracy. Takie same uchwały zapadają na wiecach politycznych, w których bierze udział tysiące ludzi. Wszystko napróżno. Tajemnica, że rząd tych głosów nie słyszy polega ponoć na tem, że wicedyrektor firmy p. Dobielński (pobierając 60 funt. ang. miesięcznie i jeden funt diet wyjazdowych dziennie) stara się jaknajwięcej wyjeżdżać i przy pomocy swego szwagierka i pewnego dygnitarza, zatrudnionych w Min. Roln. i D. P., tak zrzęcznie potrafi tłumić opinie co do działalności spółki „Century”, że głosów tej opinii żadna władza dosłyszeć nie może. Prócz tego panowie z „Century” umieszczają w pewnym odłamie pracy wykretne komunikaty. Mówią np., że „Century” zaproponowała Min. Roln. wprowadzenie do kontraktu pewnych „zmian”. Co znaczy „zaproponowała” — pewne zmiany, jeśli kontrakt jeszcze w r. 1924 został przez obydwie strony przyjęty i podpisany. Lecz wiemy, jak ta „proponycja zmian” w kontrakcie wygląda. Oto żąda się by rząd obniżył i tak niską cenę masy drzewnej, a dla wymuszenia tych zmian wstrzymuje się na cały rok z górą eksploatację i pozbawia pracy tysiące ludzi.

Działalność spółki „Century” w Puszczy wymaga natychmiast zbadania na miejscu, tylko nie przez czynników z M. R., gdyż wtedy wszystko „znalezionoby” w porządku. Należy do zbadania powołać czynników sejmowych z udziałem miejscowych rzeczoznawców fachowców, którzy udowodnią czy „Century” jest dla państwa pożytecznym przedsiębiorstwem, czy szkodliwym. Są ludzie, z pośród nawet wyższych urzędników państwowych w Białowieży, nawet urzędnicy samej „Century”, którzy czekają by ich zapytano a wówczas materiał przez nich złożony obali raz na zawsze wiarę w dobrą wolę spółki w stosunku do Państwa. Materiał będzie obfity. Wiele tajemnic „Century” a nawet Zarządu Lasów w Białowieży wyjdzie na jaw. Nowe afery w rodzaju „Szrederowskich”, „Harrimannów” i inne ukażą się na horyzoncie „sanacji moralnej”.

DROŻYZNA.

BRAK MAKI W WARSZAWIE.

Wobec braku maki na rynku warszawskim i żądania za nią cen znacznie wyższych od obowiązujących, delegacja cechu piekarzy ma udać się do p. komisarza rządu, oraz do Min. spraw wewnętrznych dla przedstawienia powagi sytuacji. Piekarze powołują się na to, iż w tych warunkach nie są w stanie utrzymać dotychczasowych norm wypieku — i przedsiębiorstwom ich grozi zamknięcie.

ZBOŻE Z INTENDENTURY DLA WARSZAWY.

Wobec chwilowego braku w Warszawie żyta i maki, co groziłoby zupełnym brakiem chleba w stolicy, p. komisarz rządu, gen. Sła-

woj - Składkowski zwrócił się do intendentury i uzyskał w formie tymczasowej pożyczki 75 ton żyta, które oddane będą niebawem młynom warszawskim. W ten sposób brak maki w Warszawie ma być zażegnany.

BRAK MASŁA.

W Warszawie daje się obecnie odczuwać brak masła. Wynika on prawdopodobnie z tej okoliczności że ceny tego artykułu na prowincji są wyższe niż w Warszawie, wobec czego hurtownicy kierujący transporty masła do innych miast. Tymczasem w Warszawie sprzedawcy korzystają z tej sytuacji i niejednokrotnie pobierają najwyższą dozwoloną cenę za gorsze gatunki masła. Należałoby poczynić kroki w celu zapewnienia Warszawie dostatecznej ilości masła.

Z RYNKU WARZYWNEGO.

We wtorek, 27 lipca, zanotowano następujące ceny hurtowe na targowisku warzywnym przy ul. Grójeckiej: buraki 7 — 10 gr. (w końcu zeszłego tygodnia 7 — 12 gr.) za pecek, cebula I gat. 45 — 52 gr. (w końcu zeszłego tygodnia 45 — 50 gr.), II gat. 16 — 20 gr. (12 — 15 gr.) za pecek, kalafior I gat. 45 — 50 gr. (25 — 30 gr.), II gat. 25 — 30 gr. (8 — 12 gr.) za sztukę, groch strączkowy 25 gr. (bez zmiany) za kg., fasola strączkowa 32 — 35 gr. (35 gr.) za kg., kapusta biała 17 — 20 gr. (14 — 20 gr.) za główkę, kapusta włoska 10 — 13 gr. (bez zmiany) za główkę, marchew 12 — 15 gr. (11 — 15 gr.) za pecek, ogórki 1 — 1 zł. 30 gr. za 60 sztuk, pietruszka 20 — 30 gr. (bez zmiany) za pecek, pomidory 1 zł. 20 gr. — 1 zł. 75 gr. (2 zł.) za kg., pory w peczkach 20 — 25 gr., sałata 2 — 4 gr., szczaw 30 gr., za kg., szpinak 40 gr. za kg. i ziemniaki 8 zł. — 10 zł. (11 zł. 13 zł.) za 100 kg. Ogółem dowieziono 830 wozów.

Na śmierć Edwarda Słomskiego

Trącając struny liry wzniosłem sercem
wieszczem,
Godnem serc najszczytniejszych tu i w
czystym niebie,
Rozstałeś się na wieki z życiem swem
złowieszczem,
Lecz żyjesz w nas zmartwionych — nie
chowamy Ciebie!

Twój zgon to jeszcze jeden dowód znakomity
Dla prawdy, co radosną dumą nas napina,
Że niema dla człowieka śmierci całkowitej,
Że On się tam nie kończy, gdzie się śmierć
zaczyna.

Włodzimierz Słobodnik.

Sprawy skarbowe.

Jak wpływają podatki.

Z zestawienia tymczasowego wpływów z danin i monopolu, sporządzonego przez Min. Skarbu, widzimy, że podatki bezpośrednie dały w pierwszej dekadzie lipca 10,5 milionów złotych, w drugiej zaś 12,5 milionów złotych; podatki pośrednie w pierwszej dekadzie lipca przyniosły 4,1 milionów złotych, w drugiej zaś 5,9 milionów złotych; dla przyniosły w pierwszej dekadzie lipca 3,8 milionów złotych, w drugiej 6,8 milionów złotych; opłaty stempowe przyniosły w pierwszej dekadzie 4,1 milionów złotych, w drugiej 3,1 milionów złotych; monopol dały w pierwszej dekadzie 16,3 miliony złotych, w drugiej zaś 16,1 milionów złotych.

Ogółem wpływy z danin publicznych i monopolu w pierwszej dekadzie bieżącego miesiąca przyniosły 39 milionów złotych, w drugiej zaś 44,7 milionów złotych.

Zaznaczyć należy, że są to wpływy rekordowe — w żadnym miesiącu r. b. w odpowiednim okresie nie zanotowano tak wysokich wpływów.

—o:o—

JULJUSZ WIRSKI.

KANALJA.

Trzecim z kolei byłem ja, ale trudno mi o sobie mówić, więc zaznaczam tylko, że piłem gorzej od innych, to znaczy, — najmniej i że miałem sławę uwodziciela. Może dlatego: — człowiek jest, jak beczka — może z tego powodu, że w szeregu moich ofiar była nawet pokojówka doktora. Ten doktor zaś był czwartą osobą w naszej paczce. Odznaczał się zaś tem, że pił, żeby empirycznie poznać działanie alkoholu i że, prócz uwiedzionej przezemnie pokojówki, posiadał przez nikogo nigdy niewiedzioną żonę, nietylko dla jej cnoty, ile dzięki jej temperamentowi, który sprawiał, że nie ja ale ona uwodziła, o ile się taki głupi znalazł.

Doktor, pocziwości człeczyna, zalewał robalka, ale trufił się widocznie i nieraz mi mówił: — człowiek jest, jak beczka, — może służyć do wina, ale może też służyć i do różnego paskudztwa; ja jestem z tych ostatnich...

— Dlaczego więc doktor nie zenwiesz? — pytałem nieraz, oburzony do głębi duszy. — A bójże się ty Bogu! — sakrament przecie!.. a przytem... — Tu urywał, ale widać było, że się zmagał z jakimś cierpieniem. Prostu kochał swoją żonę, a nie chciał się do tego przynęcać. Kobiety bowiem są, jak chroniczna choroba: źle jest z niemi, ale bez nich też jakoś obco i nieswojo. Pani Magda należała do tego typu, który potrafi stać się potrzebny, co jest sztuką niełatwą. Ale będąc potrzebną i kochaną, jednocześnie potrafiła rzecz niezmiernie łatwą: umiała obrzydzić każdą chwilę życia. Jest to specjalnym przywilejem kobiety doprowadzać ludzi łagodnych i pogodzonych z życiem do ataku ostrego szału i beznadziejnego pesymizmu. Doktor pił z rozpacz, że wstętu z wściekłości, a jednocześnie kochał. Myślę, że w królestwie niebieskim ten człowiek zasiadzie po prawicy Pana, a w nagrodę cierpienia odbędzie na zie-

mi nie zobaczy ani jednej niewiasty choćby najświętobliwszej.

Piątym był zaś imię Tomasz Dratwa, zgoła nie szewc, ale uczony biolog, który trzydzieści lat pisał rozprawę o wpływie opadów atmosferycznych na system nerwowy. Tymczasem sam coraz głębiej zapadał w niechlujne pijaństwo i nabierał manier ciętego dorożkarza. Ten upijał się mistycznie i dowodził wielce uczenie, że jako wódka składa się ze spirytusu, wody i kieliszka, talku człeka z ducha, myśli i materji. Woda miała odpowiadać myślom, a dlatego to już jedynie dobry Bóg i sam Dratwa wiedział. Może dlatego, że w dziełach filozofów i mędrców tyle wody; a talku mało... spirytusu! Był to zresztą człowiek gołębiego serca, który regularnie co dwa tygodnie nabijał się w jakiś brak zdarty z nieświeżego nieboszczyka i oświadczał nam uroczystie, że się żeni. Po trzech dniach zresztą powracał w zwykłym surducie z miną trzymiesięcznego topielca i spojrzeniem mordowanego królika. W takich chwilach bywał niebezpieczny, ale na szczęście trwało to krótko, gdyż pod koniec drugiego tygodnia wypogadzała się cudownie szlachetna twarz Dratwy i głosem zachwyconego barbarzyńcy komunikował:

— Powiem wam nowinę: —
— Żenisz się! — kończyliśmy chórem.
— Żebyście wiedzieli, trutnie! — Co za kobieta, co za kobieta! Powiadam — Venus z Milos! A serce?!
— Zapewne zdrowe?..
— Furda zdrowe! — Zaczne, zaczne powiadam wam serce!

Poczem wpadł w zwykły nastrój religijny i zaczął dowodzić dlaczego kobieta była zawsze, jest i będzie czczona przez wszystkie ludy. Ja, że miałem na tę sprawę nieco inny pogląd, usunąłem z pod ręki profesora karafkę, stoik z musztardą i jeszcze coś ciężkiego i rzekłem słodko:

— Nie kobieta, jako taka, ale jako locum przeszacowne talentu rozrodczego. To trudno, jesteśmy sługami instynktu!

Jeżeli żyje dotychczas i dzieli się temi wspomnieniami z Toba, miły czytelniku, to

jedynie dzięki sułkursowi szóstego obywatela naszej bandy — Roskiewicza.

Człowiek ten, nazywany przez nas „Kanalją”, bowiem nie było dlań nic świętego na niebie i ziemi, przytrzymał rękę profesora, godzącą we mnie widelcem i rzekł:

— Nie masz racji. — Czymy w kobiecie nie to, że jest matka, bowiem tę sztukę potrafi równie dobrze samica maudryla, a nawet ośła, ale naszą własną, bezgraniczną głupotę. Bo powiedz, jakim ośsem trzeba być, żeby kochać istotę, której myśli, dusza, uczucia dają się zamknąć w łupinie pustego orzecha i jeszcze tam starczy miejsca dla jej siedmiu grzechów głównych.

Tu Dratwa zzieleniał, zeszkarlatniał, znów zzieleniał, poczem wstał, usiadł i spojrzał „Kanalji” w oczy takim wzrokiem, jakim nie patrzy nigdy żaden poeta na swego wydawcę podczas „obrabunku”. Ale Roskiewicz, że był cięty, trzymał go mocno za rękę i bez strachu patrzył mu w oczy, mówił dalej:

— Kobieta? dobrze, niech będzie kobietą! — wszystko jedno, jak nazwać tę istotę o higienie duchowej błotniaków, instynktach małpy i rozumie skorupkiaka. Ale, na miły Bóg, nie wmawiaj we mnie, dlatego, że kawior jest smaczny, a jesiotr jeszcze lepszy, że posiadają one rozum, cnotę, godność. Smakujcie ci indyk z trufkami! — jedz, ile wlezie, jak zacznieś żyć, podstawię ci splurawczkę, ale nie każ mi przed półmiskiem z jesiotrem, czy faską kawioru kłekać i bić pokłonów. Kobieta dobra rzecz, — upijesz się nią, jak najlepszym winem, ale na tem koniec. Jak się opijesz i zacznie cię w dołku ścisnąć, masz sposób: dwa palce w gardło i do wiaderka.

— Bydlę! — wrzasnął profesor Dratwa i posiniał cały, jak najświeższy befsztyk w „Kresach”. Nie mógł mówić z oburzenia i tylko nerwowo poprawiał krawat, tak że go w końcu oberwał. Tem nie mniej po tygodniu wrócił w surducie i tak ponury, jak trzymiesięczny wisielec, którego święta ziemia wyrzuciła, a czerwie nie chęć.

Kanalja, oczywiście, miał rację, ale to zwierzę poglądy swoje wypowiadało w sposób tak dziki i z taką gestykulacją, spojrzeniami, ak-

centowaniem, że dziwię się dlaczego dotychczas nikt go nie zamordował za samą twarz i sposób mówienia.

Co do mnie lubiłem tego człowieka. Pamiętam, jak raz, podczas jakiejś rozprawy sądowej, na którą zabłądziłszy po pijanemu, zapytał sędziego, który skazał dwunastoletnią dziewczynkę na miesiąc aresztu za kradzież:

— Panie sędzio, kto pana osądzi i skarze za to, że w więzieniu dziecko zdeprawują ostatecznie i nieuleczalnie?

W salę jakby piorun trzasł! — Policjanci, woźni, sekretarz wszystko to wyciągnęło się służbowo i pobladło ze strachu, ale sędzia był to znać nie tylko człowiek rozumny, ale i bardzo dobry, bo spojrzał na „Kanalję” łagodnie i raczej dla formy, warknął: — Ta, co mi pan pytanja zadajesz! Nie mamy dostatecznej ilości domów poprawy. — I dodał ciszej i smutniej. — Trzebaby było pół Polski przebudować na takie domy.

A na to Roskiewicz. — Dobrze, panie sędzio, więc daj mi pan dziecko na wychowanie. — A pan kto? — badał sędzia już urzędowo, choć mu wzruszenie wyzłoło aż na czułytych i rumieniło się tam, jak panna. — Człowiek, panie sędzio, to chyba wystarczy? — Wy starczy, nie wystarczy, ale, fach, stanowisko! — Nauczyciel prywatny. — Bezdzienny, żona... Odpowiada szybko, a żywy ma w oczach i ręce wyciąga do malej drżące i litością łapczywe.

Wtedy sędzia pochylił jeszcze niżej głowę i zaczął gwałtownie przecierać okulary, a po chwili:

— Podpisz pan ten papier, zobowiązanie miły!”

— Wszystko podpiszę.

— Pan odpowiadasz za to dziecko, jak za swoje własne!

— Jak za dziesięć własnych i cudzych, panie sędzio!

Poczem zbliżył się do dziewczynki, która patrzyła nań ze strachliwą nieufnością bitego zwierzątka i zaczęła się między nimi taka rozmowa:

(C. d. n.)

Zmniejszenie ilości bezrobotnych.

Według danych tygodniowego sprawozdania z rynku pracy za okres od 10 do 17 lipca r. b. nastąpiło w stosunku do poprzedniego tygodnia sprawozdawczego dalsze zmniejszenie ogólnej ilości bezrobotnych w całym państwie o 7,792 osoby.

Zmniejszenie ilości bezrobotnych nastąpiło w grupach: przemysłu górniczego o 2,333 robotników, budowlanego o 768, metalowego o 581, włókienniczego o 921 etc., przyczem znaczniejsze zmniejszenie ilości bezrobotnych przypada na terenach P. U. P. Łódź, Sosnowiec, Siedlce, woj. Śląskie i Poznań.

Przybliżona ogólna ilość bezrobotnych w wyżej wspomnianym okresie wynosiła 274,471 w stosunku do 282,363 w tygodniu poprzednim. Liczba czasowo zatrudnionych (pracujących 3 dni w tygodniu) również zmniejszyła się o 11,556 osób.

O::O

Z funduszu bezrobocia.

Ob. Zarząd Funduszu Bezrobocia wypowiedział się za kontynuowaniem doraźnej akcji zapomogowej na terenie m. Warszawy, jednocześnie Obw. Zarząd Funduszu Bezrobocia, oraz czynności, związanych z przyznawaniem i wymierzaniem zasiłków dla bezrobotnych. Magistratowi pozostanie wypłacanie samych zasiłków, z potrąceniem 2 proc. na koszty administracji.

GEN. GAJDA,

szef czeskiego sztabu generalnego, któremu zarzucano, że był na żołdzie bolszewickim. Śledztwo nie potwierdziło tych zarzutów.

Gen. Gajda jest głową faszystów czeskich.

Z życia kolejarzy.

NIEPOWAŻNE MANEWRY „ZWIĄZKU KONDUKTORÓW”.

Związek drużyn konduktorskich, znany wśród kolejarzy ze swego reakcyjnego stanowiska, po przewrocie majowym, powziął nagle uchwałę o połączeniu się z ruchem klasowym i uchwalił tę zakomunikował Centr. Kom. Zw. Zaw. prosząc zarazem o przyjęcie go do Komisji.

Na pismo to Sekretariat Kom. Centr. odpowiedział pismem, w którym uchwale Z.D.K. oczywiście powitał, jako objaw budzącego się wśród jego członków uświadomienia, zastrzegając jednak, że decyzja co do przyjęcia Z. D. K. będzie mogła być powzięta dopiero na plenarnym posiedzeniu Komisji Centr.

Ze Sekretariat Komisji Centr. inaczej w tym wypadku odpowiedzieć chyba nie mógł, to dla każdego, znającego się cokolwiek na grzeczności — rzecz jasna, równie jak i to, że odpowiedź tej za przyjęcie do Kom. Centr. uważać chyba nie podobna.

Tymczasem Z. D. K. pismo Kom. Centr. ogłosiło triumfalnie w swym organie „Konduktor”, obwieszczając trochę aż za hałaśliwie swą jakoby już dokonaną „przemianę” na związek „klasowy”.

Ta gorliwość „klasowa” związku jeszcze tak niedawno wysługującego się reakcji, mogła co prawda wydać się nieco podejrzaną Kom. Centr. jednak, zgodnie ze swym stanowiskiem i tendencją zespawania ruchu zawodowego w każdej gałęzi pracy, postanowiła rzecz całą doprowadzić aż do najzupełniejszego wyjaśnienia. Jak wiadomo, Komisja Centr. stoi na zasadniczym stanowisku jednoci organizacyjnej w każdym zawodzie, które to stanowisko zresztą, zatwierdzone uchwałą Kongresu Związków Klas. w Polsce, jest fundamentem całego wogóle ruchu klasowego, mającego za zadanie jednoczenie a nie rozdrabnianie sił robotniczych.

Ponieważ Z. Z. K. jako związek klasowy oddawna do Kom. Centr. należy, tedy Komisja poza Z. Z. K. jako ogólną organizacją klasową żadnych innych separatystycznych zrzeszeń, tzw. fachowych uznawać nie może, bez żadnej zgody ku tym zrzeszeniom niechęci a tylko z tego prostego powodu, że rozdrobnienie kolejarzy na różne odrębne związki jest przedewszystkiem dla kolejarzy samych ogromnie szkodliwe.

Mimo to, K. C. traktując przychylnie zgłoszenie Z. D. K., podjęła z całą zyczliwością rokowania z Z. D. K., mając na uwadze to, że — o ile oferta Z. D. K. jest szczerą — wówczas łatwo dojdzie on do porozumienia i łączności z Z. Z. K.

Nowy meczet w Paryżu

Podczas wizyty sułtana marokańskiego w Paryżu, poświęcono tam uroczyste nowo meczet dla mahometan paryskich.

W tym też celu gen.sekr. K. C. pos. Żuławski zaprosił dn. 13 lipca b. r. na wspólną konferencję przedstawicieli Z. Z. K. i Z. D. K., celem wyjaśnienia sobie wzajemnego stosunku. Na konferencji tej pos. Żuławski zaproponował następującą formułę, jako podstawę obrad:

„Uznając w zasadzie konieczność zorganizowania wszystkich pracowników kol. w jednej organizacji Central, a nie mogąc osiągnąć tego w obecnym momencie, Z. Z. K. i Z. D. K. godzą się na dalsze rokowania co do ustalenia możliwości współpracy aż do czasu zupełnego zespolenia się...”

I oto przedstawiciele Z. D. K. na tę tak jasną formułę nie zgodzili się, tłumacząc, że gdyby zapowiedzieli połączenie ze związkiem klas Z. Z. K., straciliby (!) wszystkich swych „prawicowców” myślicy członków (!).

„Argument” całkiem dziecinny, bo jeżeli „prawicowcy” członkowie Z. D. K. (o ile tacy wogóle są) nie bali się przystąpienia do Centr. Komisji wszystkich związków klas. w Polsce, dla czegoż mieliby się „bać” przystąpienia do jednego związku klas Z. Z. K.?

Wobec tego, że „argumentacja” przedstawicieli Z. D. K. zdradziła, że Z. D. K. postępuje nie szczerze, pos. Żuławski dalsze rokowania z Z. D. K. uznał za zbędne i oświadczył, że rokowania te podejmie dopiero wtedy, gdy Z. D. K. się namyśli i na powyższą formułę się zgodzi.

Zw. dr. kond. do Kom. Centr. zw. klas. przyjęty zatem nie został.

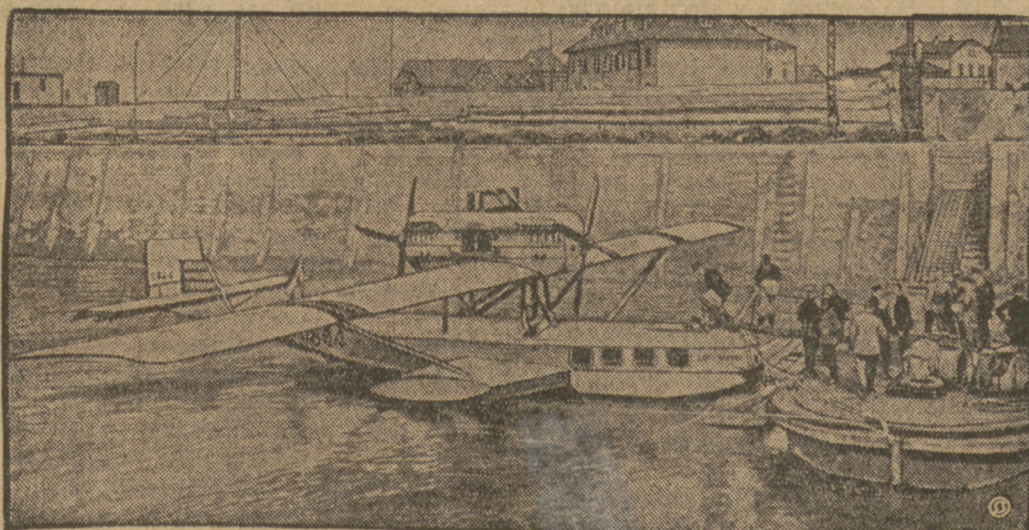
Dalsze wszakże postępowanie tego związku jest tak nielojalne i niepoważne, że milczeniem pominać tego nie można. Oto jak nam z kół konduktorskich donoszą, kierownicy Z. D. K., uzyskawszy od administracji kolej. bezpłatne urlopy (różnicę w poborach zwrócić im ma ich związek) jeżdżą po wszystkich większych stacjach i głoszą że bencie „p przystąpieniu” do Central związków klas — Z. D. K. jest już „to samo co Z. Z. K.” wymyślili sobie przytem i wszędzie rozprowadzają bajkę, że prezes Centr. Sekc. Kondukt. Z. Z. K. tow. Lengas, miał jakoby oświadczyć, iż obecnie „wszyscy konduktorzy z Z. Z. K. winni wstąpić do Z. D. K.” i on sam (tow. Lengas) niebawem to uczyni, bo niema już „żadnej różnicy” między Z. Z. K. a Z. D. K. Do tych bajek agitatorzy Z. D. K. dodają wszędzie prośbę, by konduktorzy „nie występowali już więcej z Z. D. K.”.

Równocześnie jednak organ Z. D. K., „Konduktor w n-rze z 15 b. m. w sposób oszczerzy napada na związek Z. Z. K. podnosząc przeciw niemu różne wyssane z palca zarzuty...

Wszystko to świadczy, że zgłoszenie się Z. D. K. do Centr. Kom. Zw. Klas. należy uważać tylko za manewr, mający na celu wstrzymać naciętkę konduktorów z tego związku i wstępowanie ich do Z. Z. K., co po zajęciach w kwietniu (walka Z. Z. K. przeciw „sanacji” Zdzichowskiego) a zwłaszcza po przewrocie majowym, stało się masowym zjawiskiem, tak że, Z. D. K. stracił już połowę członków. Przed niepoważnymi manewrami Z. D. K. i rozświeżanymi przezeń fałszami, należy przestrzec ogół konduktorów.

K.

O::O

Zawody konkurencyjne hydroplanów.

W Niemczech urządzono, pierwszy raz po wojnie, zawody konkurencyjne hydroplanów, polegające na wykazaniu zręczności i szybkości lotu.

Zawody trwały 4 dni na przestrzeni 4 000 km. Na zdjęciu widzimy hydroplan kierowany do hangaru po zawodach.

PRZEGLĄD PRASY

Nawoływania do konsolidacji ze strony endeków i sjonistów. — Ataki na min. Młodzianowskiego. — Optymistycznie - pesymistycznie p. Stępczyński.

„Dwugroszówka” zamieszcza 10-ty (!) z kolei artykuł St. Grabskiego p. t. „Co dalej?” (podobno p. Grabski postanowił nie zaprzestać tego pytania, póki nie otrzyma odpowiedzi), w którym nawołuje stronnictwa „narodowe”, by zaprzestały konkurencyjnej walki:

„Powinny stronnictwa narodowe zaprzestać konkurencyjnej między sobą walki. Powinny zrozumieć, że jeśli pójdą do wyborów ze swymi hasłami i interesami partyjnymi — ogół narodu się od nich odwróci”.

P. Grabski nie pisze, które stronnictwa uważa za narodowe, czy wchodzi tu w grę również Piast, N. P. R. „neo-piśsudzczy” w rodzaju Stronńskiego i monarchistów wileńskich.

Z drugiej strony „Nasz Przegląd”, stwierdzając, że rząd p. Bartla nie posiada za sobą stałej i jednolitej większości sejmowej, co utrudnia jego sytuację, nawołuje do konsolidacji lewicy na podstawie kompromisu, przy czym do lewicy zalicza także żydów:

„A kompromis będzie musiał być zawarty jeszcze z jednego względu. Sprawa zmiany ordynacji wyborczej tylko została odłożona, lecz nie pogrzebana. We wrześniu podczas najbliższej sesji sejmowej stanie ona na porządku dziennym, przy czym prawica może mieć większość, zapomocą której przeprowadzi swe reakcyjne zachcianki, zapewniając jej, jak jej się zdaje, zwycięstwo przy najbliższych wyborach. Ażeby pokrzyżować jej plany, potrzebna jest solidarna akcja całej lewicy. Ta akcja może się wyrazić w 2-ech formach. Albo zespolone usiłowania mogą przeszkodzić samej zmianie ordynacji. Albo w razie zmiany przeprowadzonej przez prawicę, trzeba będzie na samych wyborach przeciwstawić blokowi chłjskiemu blok lewicy. Wystawa się już nawet koncepcja skombinowanego bloku mniejszościowo - lewicowego, który ma wszelkie podstawy do sukcesu wyborczego.

„Ta cała akcja wymaga należytego przygotowania, a przeto nie wolno zasypiać gruszek w popiele”.

Nam się jednak wydaje, że najprostszą drogą do udaremnienia reakcyjnych zamachów na ordynację wyborczą, byłoby rychłe rozwiązanie Sejmu. O sprawie tej jednak organ sjonistów wcale nie wspomina, mimo że w poprzednim numerze nazwał Sejm obecnym gorszym, niż najgorszy z rządów dotychczasowych. Ale miłość (do p. Bartla) zaślepiła...

„Rzeczpospolita” w brutalny sposób atakuje min. Młodzianowskiego za zmiany osobowe, dokonywane przezeń na urzędach Min. Spraw Wewn. Za to samo atakuje go „Echo” piastowskie. Wychodziłoby na to, że zmiany

te dają się mocno we znaki kreaturom chadecko - piastowym. Tymczasem „Głos Prawdy” (tygodnik) zarzuca Min. Spr. Wewn., że toleruje prześladowania urzędników za ich sympatie do przewrotu majowego i wogóle bezczynność w odnawianiu aparatu administracyjnego.

W „Robotniku” podawaliśmy liczne fakty nadużyć, popełnianych przez podwładnych min. Młodzianowskiego, które im jednak uszły bezkarnie. Panuje więc powszechne niezadowolenie z rządów p. Młodzianowskiego. A pochodzi to stąd, że p. minister albo milczy i nie uzasadnia powodów wydalenia ze służby czy przeniesienia tych lub innych urzędników, budząc przez to podejrzenie, że idzie tu tylko o zemstę polityczną czy szykanę partyjną, albo też na konkretne fakty gwałtów i nadużyć odpowiada — konfiskatą gazet.

W dzienniku „Głos Prawdy” p. Stępczyński w tonie b. kurtuazyjnym wyraża żal pod adresem tow. Daszyńskiego za jego rzekomy pesymizm, zawarty w krytyce czulej współpracy Rządu z Sejmem „szujów i złodziei”. Atoli w tygodniku pod tymże tytułem tenże p. Stępczyński w artykule wstępnym daje wyraz prawdziwemu pesymizmowi z powodu nikłości rezultatów prac Rządu. Energiczne okrzyki „działać!”, nawoływania do śmiałości i odwagi pod adresem Rządu podkreślają tylko ogrom rozczarowania. A czy rozczarowanie to nie jest wynikiem właśnie tego, co p. Stępczyński wytyka tow. Daszyńskiego, jako objaw pesymizmu?

B.

NAJPIĘKNIEJSZA AMERYKANKA.

Co pewien czas odbywa się w Stanach Zjednoczonych konkurs na „najpiękniejszą amerykańkę”. Ostatnią taką „najpiękniejszą” przedstawia nasz rysunek.

KRONIKA ruchu robotniczego.

BEZROBOCIE W ANGLJI

Wskutek strajku w przemyśle węglowym bezrobocie wzrasta coraz bardziej. W końcu czerwca liczba bezrobotnych wynosiła 1,638,600, a więc o 334,357 rob. więcej niż w roku ub. Liczba bezrobotnych nie obejmuje 1,100 tys. strajkujących górników.

BEZROBOCIE W NIEMCZECH.

Zatrudnionych było: w dn. 1 maja b. r. 12,933,075, w dn. 1 czerwca — 13,078,045. Poszukujących pracy w dn. 15 maja było 2,259,819 rob., w dn. 15 czerwca — 2,256,535 rob.

Liczba pobierających zasiłki dla bezrobotnych wynosiła: 1 kwietnia — 1942 tys., 15 kwietnia — 1879 tys., 1 maja — 1781 tys., 15 maja — 1743 tys., 1 czerwca 1744 tys., 15 czerwca — 1749 tys. Na każde 100 wolnych miejsc w biurach pośrednictwa pracy w maju przypada 649 poszukujących pracy. Na każdym 100 czł. zw. zaw. wypada 18 bezrobotnych i 18 pracujących niepełny tydzień.

BEZROBOCIE W AUSTRII

Liczba pobierających zasiłki wynosiła: w marcu — 202 tys., w kwietniu 173 tys., w maju — 155 tys.

STRAJKI W ANGLJI

Podajemy dane za 3 ostatnie pięciolecia:

	Liczba strajków	Strajkujących	Straconych dni roboczych
1911—15	4809	3280 tys.	73.880 tys.
1916—20	5386	5913 tys.	75.520 tys.
1921—25	3281	3585 tys.	132.780 tys.

W roku 1925 były 604 strajki, 402 tys. strajkujących i 7,970 tys. straconych dni roboczych.

Zwracamy uwagę na cyfry dotyczące lat wojny. Wyobraźmy sobie jakie represje i gwałty zastosowanoby w Polsce za podobną „Zdradę Stanu”.

STRAJKI W POLSCE.

Szalejące w kraju bezrobocie utrudniało prowadzenie akcji o poprawę bytu robotniczego. W roku 1925 było strajków 532, strajkowało 149 tys. rob., liczba dni straconych wynosiła 1,285 tys., gdy w r. 1924 strajki było 915, strajkujących 564 tys., dni straconych 6,545 tys. Na 532 strajki w r. z. 445 dotyczyły plac (w tem 188 o wypłacenie za ków), 28 w sprawie czasu i warunków pr. 14 przeciwko redukcji i t. d.

AKCJA OŚWIATOWA WŚRÓD BEZROBOTNYCH W NIEMCZECH.

Wydział oświatowy partii socjalistycznej prowadzi szeroką akcję oświatową wśród bezrobotnych, szczególnie młodocianych. W Berlinie i Hamburgu urządzono systematyczne kursy oświatowe z wykładami ekonomii, polityki socjalnej, ustawodawstwa robotniczego, socjologii i t. p. W Berlinie urządzane są dla młodzieży bezrobotnej koncerty, odczyty, kursy pisania na maszynach, stenografii, gospodarstwa domowego, obróbki drzewa i metali. Akcja ma być rozszerzona na cały kraj. Tam gdzie środki są zbyt szczupłe urządzane będą przynajmniej wycieczki, zwiedzanie muzeów, instytucji społecznych, gospodarczych. Umożliwi to bezrobotnym poświęcenie kształceniu przymusowego odpoczynku. czynku.

ANGLJA.

Na życzenie strajkujących górników, pragnących swój wolny czas poświęcić na kształcenie się Rada Naczelna Uniwersytetów Robotniczych postanowiła urządzić 75 bezpłatnych kursów korespondencyjnych, obejmujących przedmioty: gramatyka i stylistyka, wymowa, historia, ekonomia, geografia, administracja gminna, imperjalizm, esperanto i t. p.

—:—:—

O poprawę bytu robotników łódzkich.

Na ogólnej konferencji delegatów robotniczych przemysłu łódzkiego po burzliwej dyskusji, postanowiono jeszcze raz wystąpić do przemysłowców z żądaniem podwyższenia płac, naczynając pewien prekluzyjny, po którym robotnicy podejmą bezwzględna walkę o realizację swoich postulatów. Przemysłowcy, jak wiadomo, nie udzielili żądanej przez robotników odpowiedzi w sprawie podwyżki płac mimo długiego terminu, który posiadali przemysłowcy dla zajęcia stanowiska.

—:—:—

Sprawa zatrudnienia 1200 bezrobotnych.

Ławnik tow. Szczypiorski, jako członek zarządu miejskiego funduszu dla zatrudnienia bezrobotnych odbył konferencję z Komisarzem Rządu, gen. Składkowskim, w sprawie stanu bezrobocia w Warszawie.

Na konferencji tej tow. Szczypiorski poruszył sprawę 1200 bezrobotnych, zatrudnianych dotychczas przez Magistrat z pożyczki otrzymanej od Rządu. Pożyczka ta jest na wyczerpaniu i Magistrat stoi wobec groźby redukcji tych bezrobotnych. Tow. Szczypiorski prosił Komisarza Rządu, o interwencję u czynników rządowych w sprawie dalszych kredytów na ten cel. Komisarz Rządu zainteresował się tą sprawą i przyrzekł interwencję u czynników decydujących.

W swoim czasie p. premier Bartel na konferencji z przedstawicielami zarządu miasta obiecał wydatną pomoc dla walki z bezrobociem.

—:—:—

Zyski tramwajów miejskich.

Agenja prasowa B. I. P. komunikuje:

Jeżeli przypuszczalne obliczenia dyrekcji tramwajów miejskich nie zawiodą, tramwaje dają w r. 1926 około 2 milionów zł. czystego zysku i opłaca procenty w sumie 1,874,145 zł., co razem uczyni 3,874,145 zł. Przy majątku na 31 grudnia 1925 r. wartości 41,654,874 zł. 22 gr., otrzymuje się oprocentowanie 9 1/2 proc. zamiast przewidzianych w budżecie 26 proc. W r. 1925 przy majątku na 31 grudnia 1924 r. wartości 34,028,644 zł., tramwaje wykazały czysty zysk w kwocie 12,288,552 zł. 75 gr. i opłaciły procenty w sumie 1,066,095 zł., a zatem łącznie 13,294,647 zł. 75 gr., co stanowi oprocentowanie 39 proc. W r. 1924 przy majątku określonym na 31 grudnia 1923 r. w wysokości 31,763,304 zł. 16 gr. tramwaje przyniosły 8,227,881 zł. 12 gr. czystego zysku i opłaciły procenty w sumie 12,710 zł., co czyni razem 8,240,591 zł. 12 gr., stanowiąc oprocentowanie w kwocie 26 proc. Za poprzednie lata trudno określić rentowność przedsiębiorstwa, wobec istnienia wówczas waluty niestającej — markowej. Znaćby jedynie można, że od r. 1920 do r. 1923 powiększono majątek tramwajów o 6,473,696 zł. 80 gr. oraz wpłacono do kasy miejskiej, tytułem oprocentowania: w r. 1920 — 1,299,217 marek 73 f. w r. 1921 — 2,052,422 m. 80 f., w r. 1922 — 18,593,984 m. 43 f. i w r. 1923 — 320,100,100 m., tytułem zaś 15 proc. od biletów: w r. 1921 — 84,435,898 m. w r. 1922 — 1,258,346,334 m. 18 f. i w r. 1923 — 126,007,250,833 m. Z powyższego wynika, że tramwaje dawały i dają zyski. Skala tych zysków waha się w wielkim stopniu w zależności od ogólnych koniunktur. (—)

—:—:—

Zakwestjonowane budżety.

Dopiero we wtorek, 27 lipca, magistrat m. st. Warszawy nadesłał do min. spraw wewnętrznych wyjaśnienia w sprawie zakwestjonowanych w swoim czasie budżetów poszczególnych wydziałów magistratu na r. 1927, a tramwajów, teatrów, wydziału ubezpieczeń oraz wydziału szpitalnictwa i opieki społecznej, które to budżety M. S. W. nie zażądało, poczyniwszy w stosunku do nich szereg zastrzeżeń. Omawiane wyjaśnienia rozpatrzone będą niebawem przez M. S. (—)

—:—:—

Dziwny podział zapomóg w P. K. O.

W bież. miesiącu P. K. O. wyasygnowała 50 tysięcy zł. na zapomogi dla urzędników niższych kategorii t. j. IX i X kat. pobierających płacę od 190 do 220 zł. miesięcznie. Wśród tych urzędników pierwszeństwo mieli mieć urzędnicy żonaci i obarczeni rodziną. Po wypłacie zarządzanej przez dwóch dyrektorów pp. Kulczyckiego dyr. wydziału oszczędnościowego i Czaplickiego, dyr. wydziału czekowego tylko 60 proc. wymienionej kwoty dostało się do rąk tych kategorii, dla których zapomogi były przeznaczone. Resztę otrzymali protegowani, a w tej liczbie 1 urzędnik VI kategorii, 2 urzędników VII kat. i 8 urzędników VIII kat. Zaproponowano również zapomogę w wysokości kilkuset zł. urzędnikowi, który pobiera 800 zł. płacy miesięcznej, ten jednakże przyjęcia zapomogi odmówił, wychodząc z założenia, że nie należy odbierać urzędnikom niższych kategorii tego co dla nich było przeznaczone.

Stronniczy ten rozdział zapomóg, wywołał w szeregach niższych urzędników rozgoryczenie, łatwo zrozumiałe wobec panującej bieda. (K. W.)

—:—:—

W sprawie wyłudzanych kaucji.

W sprawie kaucji, wyłudzanych od pracowników gastronomicznych przez różnego rodzaju aferzystów, otwierających częstokroć bez żadnego kapitału restauracje, dancinigi i kawiarnie, które w bardzo krótkim czasie bankrutują, nie zwracając pobranych kaucji — delegacja Związku Prac. Gastronomicznych odbyła w dn. 24 b. m. przedwstępna konferencję w Min. Pracy i Opieki Społ. z dyrektorem departamentu p. Dreckim, a 26 b. m. została przyjęta przez p. Komisarza Rządu, gen. Sławoj. Składkowskiego.

P. Komisarz jaknajprzychylniej rozpatrzył postulaty pracowników i przyrzekł pomóc w ukróceniu tego bezczelnego oszustwa.

Ta sama delegacja zwróci się w tej sprawie w najbliższych dniach do p. Ministra Pracy Jurkiewicza, oraz do klubów sejmowych o poparcie

—:—:—

Afera szpiegowska.

Donoszą tu z Jarosławia o nowych aresztowaniach w związku z wykrytą niedawno aferą szpiegowską. Aresztowany został naczelnik straży ogniowej Kireluk, który został odesłany do więzienia garnizonowego w Przemyślu. Aresztowano pozbawionego w Krewanówce pod Jarosławiem b. alumna greckokatolickiego kościoła Jana Sobola. Rewizja przeprowadzona u niego ujawniła szereg obciążających go dokumentów, notatek, szkiców i map.

—:—:—

Rozkład N. P. R.

Toruń, Na skutek nieporozumień w łonie miejscowej organizacji N. P. R. dotychczasowy sekretarz zarządu okręgowego prof. Baliński złożył swą godność. Mówia również, iż jeden z członków Rady Miejskiej w Toruniu zamierza przenieść się z N. P. R. do P. P. S.

—:—:—

„Szlakiem Kadrowki”.

Związek Strzelecki pragnąc wyrobić w swych członkach wytrzymałość na przeszkody fizyczne, ustanowił doroczny marsz — zawody „Szlakiem Kadrowki” w dniu 6 sierpnia każdego roku

Dla wdrożenia strzelców do pracy zbiorowej i rozwinięcia poczucia solidarności, marsz ten jest drużynowym (drużyna wojskowa — 13 ludzi) i jednocześnie indywidualnym.

Dla uzgodnienia z tradycją obchodu, marsz ten jest marszem wojskowym, odbywa się w ubiorze polowym z karabinem, pasem głównym z 2 ładownicami i chlebakami.

Regulamin marszu posiada jedno ciekawe zastrzeżenie, że drużyna musi przyjąć do mety w pełnym składzie bez względu, czy który z zawodników odpadnie w marszu ze zmęczenia czy też zachoruje.

Przykładem może służyć drużyna warszawska która w 1925 roku, niosła przez długi czas na zmianę drużynowego z powodu zwichnięcia nogi, jednak do mety przyszła w pełnym składzie i wypełniła warunki marszu.

W roku bieżącym poraz pierwszy zostały dopuszczone do tych zawodów inne organizacje przysposobienia wojskowego i sportowego.

„Marsz Szlakiem Kadrowki” odbywa się na dystansie Kraków — Kielce — 122 km., z postojem i noclegiem w Miechowie i Jędrzejowie.

Od Jędrzejowa do Kielc, marsz jest indywidualnym, Zawodnicy mogą maszerować lub biec na całej odległości.

W r. 1924 — zwyciężyła drużyna Przemyśl — przechodziła 122 km. w 24-g. 6 m. indywidualnie zwyciężył na odległości Jędrzejów Kielce — 38 km. strzelec Kapias Bronisław z Przemyśla w godzin 5 min. 1.

W roku 1925 — zwyciężyła drużyna Kraków I w 18 g. 18 m. 08 sek., indywid. zwyciężył strz. Władysław Kmiec z Krakowa, przybywając do mety w 4 g. 1 m. 44 sek., rekord indywidualny z r. 1924 na przestrzeni Jędrzejów — Kielce pobity został przez 27 zawodników.

Jak Rząd zamierza wykorzystać pełnomocnictwa POSIEDZENIE RADY MINISTRÓW.

(PAT). Dziś na Zamku odbyło się w obecności p. Prezydenta Rzplitej i pod przewodnictwem p. Premiera posiedzenie Rady Ministrów, poświęcone sprawie przygotowania ustaw, które rząd zamierza ogłosić na podstawie pełnomocnictw, jakie otrzyma od ciał ustawodawczych.

P. minister Skarbu referował sytuację skarbową i finansową Państwa, stwierdzając stałą jej poprawę i przedłożył szereg projektów ustaw, dotyczących między innymi: zmiany statutu Banku Polskiego, nowelizacji ustawy bankowej, opracowania jednolitego ustawodawstwa akcyjnego, ustawy o ustaleniu odpowiedzialności osobistej i majątkowej osób, korzystających z kredytów i gwarancji państwowych, reorganizacji banków państwowych, nowelizacji ustawy o rozbudowie miast w kierunku uruchomienia na cele budowy wolnych sum, pochodzących z podatku od lokali, skodyfikowania ustawodawstwa asekuracyjnego, nowelizacji ustawy o monopolu spirytusowym, wydania prawa bilansowego, ustawy, nakładającej na większe miasta przymus budowania rzeźni, piekarni mechanicznych i instalacji sanitarnych.

Pan Minister Przemysłu i Handlu przedłożył sprawozdanie z sytuacji w swoim resorcie, zapowiadając również ze swej strony szereg ustaw, między którymi znajduje się ustawa przemysłowa i górnicza oraz ustawa o izbach handlowych i przemysłowych. Pan Minister Rolnictwa, referując z kolei sytuację w swoim resorcie, zapowiedział również szereg ustaw.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych referował sprawę walki z drożyzną.

Nad wygłoszonymi referatami Rada Ministrów rozpoczęła dyskusję, która przeciągnęła się do wieczora i której dalszy ciąg odbędzie się w przyszłym tygodniu.

—:—:—

KRONIKA POLITYCZNA.

EXPOSE PREMIERA BARTLA.

Na piątkowym plenarnym posiedzeniu Senatu w dyskusji nad zmianami Konstytucji zabierze głos Premier p. Bartel.

Z POLICJI ŚLEDZCZEJ.

Wczoraj podpisane zostały przez ministra spraw wewnętrznych dekrety, z których jeden przenosi w stan spoczynku z dn. 1 sierpnia zastępcę naczelnika urzędu śledczego p. Kuratowskiego, dwa inne zaś zwalniają ze służby na mocy art. 116 kierowników brygad śledczych pp. Leonarda Dobeckiego i D. Bachrach.

WOJEWODA POMORSKI W WARSZAWIE.

Przybył do Warszawy w sprawach służbowych wojewoda pomorski p. Wachowiak, który przyjęty został na audjencji przez Min. Młodzianowskiego.

KONFISKATA „DODATKU NOCNEGO” RZECZPOSPOLITEJ.

Komisarz rządu na m. st. Warszawę w dniu 27 b. m. na zasadzie art. 27 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych, obłożył aresztem Nr. 203 czasopisma „Dodatek Nocny” za przekroczenie art. 263 K. K., a mianowicie za podanie kłamliwych wiadomości o nieistniejącej mobilizacji strzelców, zwłaszcza w Wileńszczyźnie, insynuujących rzekome przygotowanie tychże do pochodu na Litwę. (PAT).

PARLAMENTARZYSCY WĘGIERSCY W WARSZAWIE.

(PAT). Wczoraj przybyła do Warszawy delegacja 20-tu parlamentarzystów węgierskich. Na dworcu spotykali przybyłych gości reprezentanci Min. Spraw Zagranicznych, członkowie poselstwa węgierskiego i wiele osób ze świata politycznego. Parlamentarzyści węgierscy należą przeważnie do grupy „Jedności”, która liczy w parlamencie budapeszteńskim około 140 posłów i popiera obecny rząd hr. Bethlena. Wycieczkę prowadzą p. p. posłowie: podsekretarz stanu Neubauer, prof. uniwersytetu Józef Illies i poseł Rubinek.

Po śniadaniu w hotelu Bristol goście węgierscy zwiedzili do południa Zamek królewski, Stare Miasto, wreszcie o godz. 1-szej popołudniu złożyli wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza, poczem udali się do Zachęty. O godz. 2-giej odbyło się śniadanie w hotelu Europejskim. Z kolei członkowie wycieczki zwiedzili gmach Sejmu, poczem na zaproszenie p. Marszałka Senatu Trampczyńskiego wzięli udział w przyjęciu w jego prywatnych apartamentach. Wieczorem goście węgierscy zwiedzili Łazienki, o godz. 8-mej zaś podejmowani byli przez poselstwo węgierskie, wreszcie o godzinie 11-tej min. 30 wiecz. odjechali przez Wilno do państw bałtyckich i Finlandii.

WYCIECZKA DZIENNIKARSKA.

W niedzielę i poniedziałek bawiło w Gdańsku, Tczewie i Gdyni grono dziennikarzy polskich, którzy badali kwestię eksportu węgla i zaznajamiali się z poczynkami robotami około budowy portu w Tczewie, jak również zwiedzili port gdański. (A.W.)

MIĘDZYNARODOWY INSTYTUT OSZCZĘDNOŚCIOWY.

Dnia 24 b. m. wyjechał do Paryża Członek Rady Zarządowej P. K. O. p. Stanisław Pawłowicz,

który weźmie udział w obradach Komisji Organizacyjnej Międzynarodowego Instytutu Oszczędnościowego.

Międzynarodowy Instytut Oszczędnościowy, siedzibą w Mediolanie powołany został do życia w październiku roku 1924 na Międzynarodowym Kongresie Oszczędnościowym, P. K. O. zaś należy do założycieli tego Instytutu, do którego należą obecnie instytucje oszczędnościowe wszystkich krajów europejskich i większości amerykańskich.

Komisja Organizacyjna M. I. O. rozpoczęła obrady dn. 27 b. m.

—:—:—

WIADOMOSCI Z CAŁEGO KRAJU.

CZY TO PRAWDA?

Piszą nam z Zamościa:

1) Czy to prawda, że defensywa wojskowa przesładuje członków Związku klasowego robotników żydowskich?

2) Czy to prawda, że aresztowano 2-ech chłopców 17-letnich, bito ich w koszarach na posterunku defensywy wojskowej, żądając, aby powiedzieli, kto jest komunistą.

3) Czy to prawda, że jednemu z nich dawano 500 zł., czekoladę i t. d.? I że bito ich, aż do utraty przytomności?

Pożądane byłoby, aby władze nasze zechciały wniknąć w te sprawy, przeprowadziły śledztwo i pociągnęły winnych do odpowiedzialności.

GŁODOWY STRAJK W POW. JĘDRZEJOWSKIM.

W powiecie Jędrzejowskim w ub. tygodniu wybuchł strajk głodowy z powodu tego, że służbie folwarcznej nie wypłacono zaległych od pół roku świadczeń. Strajk ten, na skutek interwencji inspektora pracy, został zlikwidowany i służbie wypłacono zaległości.

AFERA POBOROWA.

Lublin, (A. W.). W dniu dzisiejszym władze wojskowe i policyjne zlikwidowały szajkę, która nielegalnie zwalniała poborowych w Biłgoraju. Aresztowano 3 osoby. Dalsze aresztowania w toku.

PRZEMYSLNICTWO TYTONIU.

Inowrocław, (A. W.). Władze skarbowe wpadły na ślad wielkiej afery przemysłniczej, polegającej na przemycań tytoniu zagranicznego z Gdańska. Na skutek zarządzenia władz skarbowych policja aresztowała dziś kilka osób mieszkających w tej sprawie. Tytoń przemycano w kłach na drob.

STUDENTKA UTONEŁA W GDYNI.

Gdynia, (A. W.). Dziś przed południem wskutek zbyt wielkiej afery przemysłniczej, polegającej na przemycań tytoniu zagranicznego z Gdańska. Na skutek zarządzenia władz skarbowych policja aresztowała dziś kilka osób mieszkających w tej sprawie. Tytoń przemycano w kłach na drob.

JESZCZE O OSZCZĘDNOŚCIOWEJ GOSPODARCE P.P. GOŁĄBA I ŚLIWINSKIEGO W WYDZIALE POWIATOWYM W GRÓJCU.

W Nr-ze 193 „Robotnika” z dn. 16 lipca b. r. poruszoną została sprawa oszczędnościowej gospodarki Wydziału Pow. w Grójcu.

Artykuł w słabych zarysach porusza sprawy, które głośno i szeroko omawiane są na miejscu. Rozpaczliwy stan gospodarki p. p. Gołaba i Śliwskiego winien podległ rewizji ministerialnej, która, izolując się od wszelkich wpływów, zbada księgi, a wówczas przekona się o kolosalnych wydatkach na remont i utrzymanie samochodu, który dziś służy jedynie dla celów osobistych p. p. Gołaba i Śliwskiego, a zakupiony dla policji w celach walki z bandytyzmem. Samochód ten został przez p. Gołaba odebrany, bo jakże to, komendant policji jeździł samochodem a p. Gołab tylko koniami, (policja znowu zabiega o społeczeństwu o ofiarowanie jej samochodu, ale przeciwko temu nikt nie wystąpił). Komisja ministerialna winna również zbadać sprawę ciąglego handlu koniami, za które płaci się przy kupnie ogromne sumy, a sprzedaje się w krótkim czasie za marne grosze. (Członkowi Wydz. Powiatowego p. Racieckiemu zapłacono za parę koni 1800 zł. a w kilka miesięcy za te same konie otrzymano około 300 zł.).

Czyż to może być prawda, że p. starosta (oczywiście dr. Gołab) za wyjazdy na herbatkę do p. Czekanowskiego liczy sobie diety?

ZATWIERDZENIE TRZECICH WYBORÓW DO RADY MIEJSKIEJ M. ZAMOŚCIA.

Czytamy w „Ziemi Lubelskiej”. Zjednoczona endecja m. Zamościa, pobita przy ostatnich wyborach do rady miejskiej, wniosła prośbę o unieważnienie trzecich wyborów. Sejmik Zamojski, jako pierwsza instancja, załatwił podanie odmownie. Jak się dowiadujemy, druga instancja odwoławcza, t. j. p. wojewoda lubelski, również załatwił odmownie endeków za mojskich.

Zatem rada miejska została zatwierdzona i pierwsze posiedzenie odbędzie się w dniu 31 lipca b. r.

P. P. S. jak donosiliśmy w swoim czasie otrzymała 8 mandatów do Rady Miejskiej.

Projekty finansowe nowego rządu francuskiego

Paryż, 27 lipca (PAT.). Rada Ministrów postanowiła, że rząd na dzisiejszym popołudniowym posiedzeniu Izby Deputowanych domagać się ma wycofania wszystkich wniesionych interpelacji i przy tej sposobności odwoła się do zaufania Izby.

PRZEMÓWIENIE POINCARÉGO.

Paryż, (A. W.). Dzisiejsze posiedzenie Izby Deputowanych miało przebieg bardzo burzliwy. Gdy Poincaré ukazał się na trybunie rozległy się głośnie okrzyki komunistów, uniemożliwiające premierowi wygłoszenie expose. Po sumiennym zbadaniu sytuacji, oświadczył premier, okazuje się, iż możliwa jest poprawa sytuacji finansowej i kursu franka. Zadanie to jednak wymaga ścisłej współpracy rządu i parlamentu, celem znalezienia nowych źródeł dochodu dla zrównoważenia budżetu. Wobec tego rząd jest zmuszony przystąpić natychmiast z energią do podwyższenia podatków pośrednich, jak również do wprowadzenia podatku majątkowego, celem sprawiedliwego rozłożenia ciężarów. Część uzyskanych w ten sposób wpływów obrócona będzie na zasilenie kasy amortyzacyjnej i na bony obrony narodowej. Rząd będzie dążył równocześnie do wzmocnienia produkcji w kraju i w koloniach. Premier zaznaczył, iż przeprowadzenie tych reform nie będzie możliwe w ciągu najbliższych kilku tygodni. Potrzeba na to dłuższego przeciągu czasu. Sanacja finansowa państwa leży również w interesie państw będących wierzycielami Francji.

RZĄD POINCARÉGO UZYSKAŁ 358 GŁOSÓW, PRZECIW 131.

Paryż, 27 lipca (PAT.). Na życzenie rządu, który postawił kwestię zaufania, Izba Deputowanych uchwaliła 358 głosami przeciwko 131 wniosek o odrzuceniu wszystkich interpelacji w sprawach finansowych.

Na temże posiedzeniu prezes Rady Ministrów Poincaré złożył szereg projektów, przewidujących stworzenie nowych źródeł dochodów, przyczem domagał się zastosowania takiej procedury, która zapewniłaby jaknajszysze załatwienie tych projektów, co Izba przyjęła 418 głosami

przeciwko 31. Za votum ufności dla rządu głosowało: 30 republikańskich socjalistów, 75 radykałów socjalnych, 40 posłów lewicy radykalnej, 15 z lewicy niezależnej, 30 republikańskich lewicy, 35 z demokratycznej lewicy republikańskiej, 13 demokratów, 100 posłów demokratycznej unii republikańskiej oraz 20 niezależnych. Przeciwko rządowi głosowało 28 komunistów, 3 socjalistów-komunistów, 97 socjalistów i 3 radykałów socjalnych. Około 50 posłów lewicowych powstrzymało się od głosowania. Nieobecnych było około 30 posłów.

OŚWIADCZENIE RZĄDU.

Paryż, 27 lipca (PAT.). Oświadczenie rządowe, złożone na dzisiejszym posiedzeniu Izby Deputowanych, stwierdza, że rząd utworzony został w duchu zgody narodowej w tym celu, by zażegnać niebezpieczeństwo finansowe. Rząd jest głęboko przekonany o możliwości szybkiej naprawy stanu finansowego i podniesienia kursu franka. Projekty przedłożone Izbie umożliwią pokrycie niedoboru i raz nazawsze zapobiegą niebezpieczeństwu inflacji przy pomocy dodatkowych podatków i przeprowadzeniu zasadniczych oszczędności. Jeśli Francji zależy na zakończeniu przesilenia walutowego ze względu na państwa, którym jest dłużna, a którym stanowczo pragnie dług spłacić, nie jest rzeczą niemożliwą opanować namietności i zażegnać niebezpieczne skutki dzisiaj jeszcze przez podwojenie energii a ratunek nadejdzie tak, jak nadszedł już w godzinach o wiele cięższych i boleśniejszych.

W SENACIE.

Paryż, (A. W.). Oświadczenie rządowe odczytał w senacie minister sprawiedliwości Barthou. Oświadczenie zostało owacyjnie przyjęte do wiadomości. Po odczytaniu posiedzenie senatu bez dyskusji zamknięto.

Paryż, 27 lipca (PAT.). Jak się dowiaduje „Echo de Paris“ rząd ma zamiar podnieść o 50 proc. podatek od samochodów. Według informacji tegoż dziennika rząd projektuje też zastosować odpowiednie środki w celu zmniejszenia importu do kraju zboża zagranicznego.

Strajk górników angielskich

Londyn, 27 lipca (PAT.). Przedstawiciele komitetu wykonawczego Federacji Górników postanowili odbyć jutro naradę w sprawie nowych wydarzeń z przebiegu zatargu. Jednocześnie wyznaczono na piątek walne narady delegatów konferencji.

Ponieważ w związku z tem rozeszły się pogłoski, że pośpieszne zwołanie plenum konferencji wywołane zostało obawą przed złamaniem strajku, co częściowo nastąpiło już w Warwickshire, przeto p. A. J. Cook, sekretarz generalny Federacji pośpiesza z zaprzeczeniem i dowodzi,

że w rezultacie jego wizyty w Warwickshire z pośród masy górników, którzy podjęli pracę w tamtejszych kopalniach, około tysiąca osób porzuciło wczoraj szyby. P. Cook dowodzi jednak, że wobec objawów wyłamywania się z pod jednolitości konferencja powinna postawić kwestię zaufania. Sekretarz Federacji przypomina, że na ostatnim plenarnym posiedzeniu konferencji postanowiono trwać przy żądaniu pozostawienia status quo w kwestji płac i długości dnia pracy, tudzież żądać porozumienia ogólnokrajowego, a nie układów dzielnicowych.

Rząd angielski otrzymał votum zaufania

Londyn, 27 lipca (PAT.). Izba Gmin tuż przed północą odrzuciła 338 głosami przeciw 152 votum nieufności, które zgłosił Lloyd George ze względu na stanowisko rządu wobec strajku górników.

Zakaz demonstracji w Paryżu

Paryż, 27 lipca. Rząd zakazał projektowane na dziś demonstracje kilku organizacji urzędniczych, skierowanych przeciwko drożyznie i niedostatecznemu podwyższeniu płac.

MANIFESTACJA URZĘDNIKÓW.

Paryż, 27 lipca (PAT.). O godz. 18.30 na funkcjonariuszy państwowych usiłowano demonstrować przed gmachem Izby Deputowanych na rzecz podwyższenia płac, została jednak rozproszona przez policję.

70-ta rocznica urodzin Shawa

RZĄD, ARYSTOKRACJA I BURŻUAZJA NIE UZNAJĄ SHAWA.

Londyn, 27 lipca (A.T.E.). Rząd angielski, arystokracja i pisarze konserwatywni zbojkotowali przypadającą na wczoraj 70-tą rocznicę urodzin Bernarda Shawa. Literaci — przyjaciele Bernarda Shawa oraz członkowie Labour Party pod przewodnictwem Mac Donalda urządzili przyjęcie na cześć jubilata. Podczas przyjęcia Bernard Shaw miał wygłosić przemówienie przez radio, jednakże minister poczty i telegrafów, do którego zwrócono się o pozwolenie, odmówił, oświadczając, iż Shaw może przemawiać przez radio tylko wtedy, jeśli nie będzie poruszał aktualnych spraw politycznych i co ciekawsze — literackich. Minister żartobliwie oświadczył, iż obawia się, że po mowie Bernarda Shaw spokój Londynu może być zakłócony namietnymi sporami nad pytaniem, czy przez usta Bernarda Shaw przemawiało doświadczenie

Matuzalema, czy sarkazm Mefistofelesa. Dzienniki burżuazyjne demonstracyjnie przemilczały rocznicę urodzin Bernarda Shaw, zamieszczając dłuższe artykuły o 78-iej rocznicy urodzin lorda Balfoura.

Hiszpanja nie pozostanie w Lidze Narodów

Paryż, 27 lipca (PAT.). „Echo de Paris“ podając wiadomość, jakoby różni gorliwi zwolennicy Ligi Narodów energicznie zabiegali o zatrzymanie Hiszpanji w gronie członków Ligi Narodów, pisze, że w Londynie, podczas pobytu tam króla hiszpańskiego, usiłowano zaproponować Hiszpanji pewne rekompensaty za zmianę jej stanowiska, w szczególności czyniono aluzje w sprawie Tangeru, wszelkie jednakże usiłowania we wzmiankowanym kierunku zostały stanowczo zniweczone na życzenie Primo de Riveru. Jak się dowiaduje tenże dziennik, również i Niemcy usiłują utrzymać Hiszpanję w Lidze Narodów, ale również i te usiłowania, przynajmniej jak dotychczas, pozostały zupełnie bez skutku.

Walka z kościołem katolickim w Meksyku

Meksyk, 27 lipca. Na rozkaz ministra spraw wewnętrznych wszczęto dochodzenie w sprawie ogłoszonego przez arcybiskupa Meksyku listu pasterskiego. Jeśli się okaże, iż treść listu uchyla państwowym ustawom, zostaną biskupi i 27 wybitnych osobistości, które podpisały ten list pociągnięci do odpowiedzialności.

Meksykańskie Związki Zawodowe uchwaliły poprzeć prezydenta republiki Callesa w jego walce przeciw kościołowi katolickiemu i wszystko uczynić, aby mu ułatwić przeprowadzenie jego zarządzeń.

Strzelanina w parlamencie meksykańskim

Paryż, 27 lipca (PAT.). Z Meksyku nadeszła wiadomość jakoby w sobotę w nocy miała miejsce w parlamencie bijatyka, połączona ze strzelaniną rewolwerową. Szczegółów brak.

KINO LIGI MORSKIEJ I RZECZNEJ
Pl. Napoleona 6

ZEMSTA OPUSZCZONEJ dram. sal. 7 akt. z Anna Fougere
Nad Program **AKROBACJE POWIETRZNE**
Bombardowanie z Płatowców. Sala wentylowana.
Bufet. Ceny biletów 1 zł. i 1 zł. 50 gr.

Porozumienie francusko-belgijskie

Bruksela, 27 lipca (A. W.). Na skutek uchwały Rady Ministrów, minister spraw zagranicznych Vanderwelde i minister bez teki Francqui udadzą się w najbliższym czasie do Paryża, dla nawiązania kontaktu z nowym rządem francuskim w sprawie wspólnej akcji, zmierzającej do stabilizacji walut obu państw.

Po Zinowjewie Bela Kun

Wiedeń, 27 lipca (PAT.). „Wiener Allgemeine Zeitung“ dowiaduje się z kół komunistycznych w Berlinie, że na ostatnim posiedzeniu komitetu wykonawczego partii komunistycznej w Moskwie został usunięty nie tylko Zinowjew, ale także i Bela Kun były komunistyczny dyktator Węgier, który popadł w niełaskę.

Opozycja w Partji Komunistycznej

Moskwa, 27 lipca (PAT.). — W obecności 2 tysięcy członków moskiewskiej organizacji partii komunistycznej wygłosił Rykow referat o uchwałach plenum centralnego komitetu partii komunistycznej, przyczem oświadczył: „Działalność nowej opozycji pod wodzą Zinowjewa dała ideologiczne poparcie Trockiemu i innym rewizjonistom leninizmu. Opozycja ta żądała między innymi wystąpienia delegacji rosyjskiej z angielsko-rosyjskiego komitetu, a także rewizji stosunków między proletariatem a włościanstwem. Zgromadzenie przyjęło jednogłośnie rezolucję, w której pochwała postanowienia plenum i wzywa całą partję, ażeby nie dopuściła do utworzenia się frakcji opozycyjnych w Rosji.

Wiadomości telegraficzne

— Sąd Wojskowy w Stanisławowie skazał b. porucznika Michała Pawliszyna, oskarżonego o nadużycia na 6 miesięcy twierdzy.

— Rząd turecki wyznaczył nagrodę 10 tys. funtów tureckich za odszukanie Kara-Kemala i Abdul-Kadera, którzy wyrokiem trybunału w Smyrnie skazani zostali na śmierć.

— Onegąd w jednej z wsi sowieckich, położonych tuż nad granicą przeciw powiatu dziśnieńskiego doszło do krwawego starcia między graniczną strażą sowiecką, a miejscowymi chłopami. W starciu został zabity jeden chłop, a kilku rannych. Przyczyną były rabunki sowieckiej straży granicznej.

— Belgijska Rada Ministrów uchwaliła rozporządzenie w sprawie podwyższenia opłat od cudzoziemców, przebywających w Belgji, oraz rozporządzenie o wzmocnieniu kontroli nad operacjami giełdowymi.

— Paryski, radykalny „Quotidien“ zamieścił artykuł, w którym domaga się od rządu zaprowadzenia cenzury pocztowej, jako najbardziej celowego środka dla zwalczania spekulacji frankiem

— W toku narad, prowadzonych przez rząd brytyjski z przedstawicielami Rządu Stanów Zjednoczonych, postanowiono wzmocnić istniejące przepisy, regulujące stosunek W. Brytanji do ustawy prohibicyjnej, obowiązującej w Stanach Zjednoczonych.

Katastrofa samochodowa.

Wczoraj, około godz. 10 rano, przy zbiegu drogi Królewskiej z szosą Wilanowską wydarzyła się katastrofa samochodowa, której ofiarą padły 4 osoby. Szczegóły katastrofy są następujące: Dorożka samochodowa Nr. 438 kierowaną przez szofera Michała Karcza (Nowolipie Nr. 20), jechali z restauracji z Wilanowa do Warszawy Stefan Stokowski (Żelazna Nr. 87), wice-dyrektor orkiestry symfonicznej w Filharmonji, Władysław Bogdanowicz, b. redaktor „Tygodnika Polskiego“ (Wileńska Nr. 23) i Stanisław Kamecki, kelner (Wileza Nr. 15). Wszyscy jadący, nie wyłączając szofera, byli pijani. W drodze szofer wypuścił kierownicę z ręki, wskutek czego wjechał w rów. Wszyscy pasażerowie zostali wyrzuceni, szofer zaś, przygnieciony kierownicą, poniósł śmierć na miejscu. Na miejsce wypadku przybyły Pogotowia „Ratunkowe“ i „Prywatne“. Rannych Bogdanowicza i Kameckiego przewieziono do szpitala Dzieciątka Jezus. Lekko ranny Stokowski udał się do domu.

Głosy czytelników.

Paskarstwo na przedmieściach.

Mieszkańcy ul. Wolskiej, począwszy od wiaduktu kolejowego aż do granicy miasta, zwłaszcza domów położonych w pobliżu ul. Sieradzkiej błagają p. naczelnika urzędu walki z lichwą, Peretjakowicza, o istotną opiekę przed zachłannością sklepikarzy. U nas codziennie odbiera się ze skóry wynędzniałego, najczęściej bezrobotnego konsumenta-robotnika... Ludność albo jest nie-

świadoma, albo wręcz obawia się sklepikarzy, gdyż siedzi często w ich kieszeni. To też rozsane paskarstwo nie zna granic. Zwłaszcza gdy fala drożyzny musnie sklepy w śródmieściu, wtedy u nas wszystko drożeje w trójnásób. Natomiast nikt nigdy nie stosuje się tu do jakiegś zniżki cen, którą zaprowadza się w sklepach w śródmieściu. Tysiące znękanych robotnic i robotników Woli domaga się energicznej działalności ze strony urzędu walki z lichwą, aby paskarstwo na przedmieściach zostało ukrócone.

Robotnik z Woli.

RUCH ROBOTNICZY Z życia partji.

C. K. W.

Dnia 29-go b. m., t. j. w czwartek, o godz. 4-ej po poł., odbędzie się w lokalu Z. P. P. S. w Sejmie, posiedzenie C. K. W.

Na porządku dziennym sytuacja polityczna i polityka partji.

Sekr. Gen. C. K. W. P. P. S.

Centralny Wydział Kobiec, Zebranie Egzekutywy odbędzie się w czwartek dnia 29 b. m. o godz. 8 wiecz. w lokalu Sekretariatu, Warecka 7.

We środę, dn. 28 lipca.

Odczyt Dzielnicy Wola, Czyste. O godz. 7 wiecz. w lokalu Wolska 44 odbędzie się III-ci odczyt tow. M. Downarowicza z cyklu „Zagadnienia społeczne i polityczne Europy“.

Dzielnica Starówka. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Rycka 6, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Jerozolimskie. O godz. 7 (Chłodna 41) posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Pocztowa Org. PPS. o godz. 7 w lokalu OKR. (Al. Jerozolimskie 6), odbędzie się posiedzenie komitetu.

Wola-Czyste. O godz. 6 pp. w lokalu, Wolska nr. 44, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Ochota. O godz. 6 (Grójecka 59) posiedzenie komitetu oraz o godz. 7 ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Czerniakowska. O godz. 7 w lokalu dzielnicy, Solec 67, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Mokotowska o godz. 7 w lokalu dzielnicy, Bagatela 12a, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Ruch kult.-oświatowy

Wycieczka w Tatry. Zarząd Główny T-wa Uniwersytetu Robotniczego organizuje wycieczkę w Tatry, wyruszy ona z Warszawy dnia 17 sierpnia wiecz., powróci 23 rano. Po drodze zwiedzanie zażytków w Krakowie (Wawel, Muzeum Narodowe, Biblioteka Jagiellońska i t. d.). W Zakopanem wycieczka dzieli się na dwie grupy: łatwiejszą i trudniejszą. Pierwsza udaje się do Morskiego Oka (slabsi mogą jechać na własny koszt autobusem), Doliny Kościeliskiej, Jaszczurówki, zwiedza szkołę przemysłu drzewnego i t. d. Druga grupa wyrusza przez Kozł Wierch i Morskie Oko, Przełęcz, Mięguszwiecką na czeską stronę — Popradzki Staw, Jezioro Szczyrbskie, Szmełs, Łomnica, Dolina Staro - Leśna, szczyt Małej Wysokiej. Wycieczkę prowadzi: senator St. Kopciński i poseł Kazimierz Czapliński. Koszty 50 zł. Zapisy do dn. 7 sierpnia w Sekretarjacie Generalnym T. U. R. (Warecka Nr. 7, od godz. 5 — 7 pp tel 195-90).

Tylko na krótki czas!!!

Cyrk i Menażerja STANIEWSKICH (Bim-Bom).

Gmach Cyrku ORDYNACKA

Dziś 8.15 wiecz.

OTWARCIE

Pierwszorządny europejski program z udziałem najlepszych sił wszechświata, sławy

Lwy i Tygrysy

pogromczyń Miss Geltrude i pogromcę Crostians.

Kasa czynna od godz. 11 rano.

Bilety od 1 — 5 zł.

Zycie gospodarcze.

Notowania giełdy warszawskiej

Dol. Stan. Zjedn. za 1—9.05

Franki francuskie za 100—22.55

Funtu angielskie za 1—44.35

Florenty holend. za 100—366.85

Kor. czesko—słow. za 100—27.30

Franki szwajcar. za 100—176.50

Szylingi austriackie za 100—130.22

Liry włoskie 100—29.30

Kursy dewiz były nieco niższe wobec obniżenia urzędowego kursu dolara. Niezależnie od tego niższe były kursy dewiz na Paryż, Belgję i Mediolan. Obrót ogólny około 240.000 dolarów. Całe zapotrzebowanie było pokryte wyłącznie przez Bank Polski. Rubel złoty: 4.73 — 4.74 i pół—4.74.

KRONIKA

STAN POGODY

(według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)

Temperatura najwyższa wczoraj wynosiła w Warszawie 20°2, najniższa 11°.

W Zakopanem chmurno, w Morskiem Oku dość pogodnie; temperatura rano 14°, 12°, najwyższa o niegdaj, 19° i 15°, najniższa 8° i 11°. Opadów w ciągu ostatniej doby w górach nie było.

Przypuszczalny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: temperatura bez większych zmian, jedynie na południu kraju przejściowo chmurno, a w górach możliwy deszcz. Umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich i północno zachodnich.

Konfiskata. Z polecenia komisariatu rządu, policja skonfiskowała nr. 203 z dn. 27 b. m. „Rzeczpospolitą“ w redakcji i drukarni przy ul. Szpitalnej nr. 12.

Wiec bezrobotnych ubezpieczeniowców. W czwartek, dnia 29 b. m. o godz. 6-ej wieczorem w lokalu Związku Zawodowego Pracowników Ubezpieczeniowych R. P. przy ul. Marszałkowskiej Nr. 74, odbędzie się wiec bezrobotnych pracowników ubezpieczeniowych prywatnych zakładów ubezpieczeń.

Loterja państwowa. Losy do V-ej klasy trzynastej Loterii Państwowej zostały już wydane i są do nabycia we wszystkich kolekturach. V klasa daje największe szanse wygrania, wykazuje bowiem 25.800 wygranych i jedną premję, w łącznej sumie 8.420.000 zł. Co drugi los wygrywa. Przy szczęśliwym połączeniu premji z główną wygraną można w tej klasie wygrać na jeden los 400.000 zł. Ciągnięcie tej klasy rozpoczyna się 11 sierpnia r. b. i trwa do 13 września.

Podziemne stacje transformacyjne. Ukończono budowę 2 podziemnych pomieszczeń żelazo-betonowych, przeznaczonych na stacje transformatorów: przy ul. Złotej przed domem nr. 7-9 i na placu przy ul. Kredytowej wprost domu Hersego. W budowie są dwie także stacje w Al. Jerozolimskiej przed domem nr. 35 i na Krak. Przedmieściu przy pomniku Mickiewicza. Na jesieni zamierzona jest budowa jeszcze dwóch stacji podziemnych: przy ul. Senatorskiej na skwerze przed pałacem Prymasowskim i na Nalewkach na skwerze przed ogrodem Krasińskich.

Otwarcie nowej rzeźni. W sobotę dn. 31 lipca, nastąpi uroczyste otwarcie nowej rzeźni, uzyskanej przez przebudowę byłych zabudowań fabryki „Wulkan“ na Pradze przy ul. Namiestnikowskiej.

Przejazd przez terytorium W. M. Gdańska. Na przejazd do W. M. Gdańska lub jego terytorium do polskiego morza winien każdy obywatel polski posiadać dowód osobisty o niewygasłej mocy, wydany przez władze administracyjne i zawierający następujące dane: 1) Rysopis posiadacza dowodu i adres, 2) Fotografia stwierdzająca tożsamość osoby, 3) O ile nie jest piśmienny, odpowiednią notatkę ze strony wystawiającego dowód urzędnika, 4) Przynależność państwową. Legitymacje urzędników i osób wojskowych zastępują dowody osobiste. Dzieci poniżej lat 11 jadąc pod opieką rodziców dowodu osobistego nie potrzebują.

Nieważne na przekroczenie granicy są legitymacje „Banku Polskiego“, żon i dzieci urzędników kolejowych i osób wojskowych, o ile nie są urzędniczymi. Następnie legitymacje uczni szkół wyższych i średnich, związków harcerskich, redakcyjnych, oraz wszystkie inne legitymacje i zaświadczenia wydane przez instytucje prywatne, stowarzyszenia, związki, oraz urzędy gminne i stanu cywilnego.

Spadek frekwencji w tramwajach. W ostatnich dniach daje się zauważyć w tramwajach miejskich wielki spadek frekwencji. Wpływy dzienne, które dziennie, w ostatnich dniach sięgają 76 tysięcy zł. dziennie, w ostatnich dniach sięgają 76 tysięcy zł.

Kary administracyjne. Ekspozytura III Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę w miesiącu czerwcu skazała drogą administracyjną za nieścześnie dzieciom ospy 21 osób na ogólną sumę 106 zł. — za przekroczenie ustawy sanitarniej 42 osoby na karę 730 zł. — za przekroczenie ustawy alkoholowej opilstwo 38 osób na ogólną sumę 860 zł. — za nielegalną sprzedaż i kupno alkoholu 3 osoby na sumę 165 zł. — za nielegalne przekroczenie granicy 3 osoby na ogólną karę zł. 700 i 5 dni aresztu — za odmowę przyjęcia inwalidów do pracy 1 osoba na 200 zł. — za nielegalne posiadanie broni 11 osób na ogólną sumę 515 zł.

Godziny przyjęć w P. K. O. Otrzymujemy następujący komunikat: W kilku pismach ukazały się skargi na tłok, panujący w biurach P. K. O. i na wynikające stąd niewygody dla klientów tej instytucji. Proszymy jesteśmy o zaznaczenie, że przyczyną tłoku jest przyzwyczajenie do załatwiania interesów w godzinach południowych, między 11 rano a 2 po poł., podczas gdy Kasy P. K. O. czynne są od 8-ej rano do 8-ej wieczorem z jednogodzinną tylko przerwą od 2-giej do 3-ej popoł. — ani rano, ani popołudniu tłoku przy nich nie ma. Poza tym Dyrekcja P. K. O. wydała ostre zarządzenia, mające na celu zapobieżenia skargom interesantów.

Budowa kolei Warszawa - Grodzisk - Żyrardów. Przy dalszej budowie kolei elektrycznej Warszawa - Grodzisk - Żyrardów zajęto w myśl zarządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej po wyłączeniu, grunty pod budowę torów od Lesnej Podkowy do Grodziska i rozpoczęto roboty na tym odcinku. W ten sposób obecnie roboty wykonywa-

ne są na długości 22 klm od stacji Komorów w stronę Grodziska i od Reguły w stronę Warszawy. Wykonano 4 przepusty mostowe. Znajdują się w budowie 3 dalsze przepusty oraz 6 mostów. Tor ułożono od Tworek do Lesnej Podkowy na przestrzeni około 9 klm. Roboty prowadzone są przy pomocy dwóch pociągów parowych złożonych z 25 wagonów. Przystąpiono również do budowy wozowni w Grodzisku. Przy wszystkich tych robotach zatrudnionych jest zgórą 500 robotników. Ilość ich stale wzrasta. W ciągu r. b. ma być ułożona całkowicie dwutorowa linia między Warszawą i Grodziskiem oraz mają być rozpoczęte roboty związane z elektryfikacją linii. Na rok przyszły pozostałoby jeszcze wykończenie robót elektryfikacyjnych oraz budowa poczekalni na całej linii w ten sposób by uruchomić kolej na odcinku Warszawa - Grodzisk zgodnie z projektem w maju r. przyszłego.

KARY ZA LICHWĘ.

Odmowa sprzedaży kartofli. Sprawę właśc. sklepu spożywczego przy ul. Chelmskiej 34, Marjanny Porębskiej, oskarżonej o odmowę sprzedaży kartofli, oddział walki z lichwą kom. rządu przesłał do sądu do spraw lichwiarskich.

Drogie masło. Oddział walki z lichwą kom. rządu przesłał do sądu, do spraw lichwiarskich sprawę właśc. sklepu spożywczego przy ul. Marszałkowskiej 78, oskarżonej o pobieranie nadmiernej cen za masło.

Wypadki.

Wyjaśnienie. W związku z notatką kronikarską p. t.: „Napastnik kąpielowy“ p. Józef Lecy prosi nas o zaznaczenie, iż sprawa tak się przedstawia:

P. Lect na plaży ogólnej, płynąc pod wodą, przypadkiem zadrasnął nogę panny K. i natychmiast, zgodnie z żądaniem panny K. i towarzyszącego jej pana, przeprawił za nieostrożność, uważając przykry ten incydent za załatwiony tymczasem po upływie 15-tu minut zgłosił się na plażę tenże pan, w towarzystwie panny K. i policjanta, żądając wyegitimowania p. Lecta — co też policjant wykonał.

Przejechanie. Na plaży miejskiej wózek ręczny przejechał robotnika, 28-letniego Karola Kaleskiego (Szosa Radzymińska). Lekarz Pogotowia stwierdził zwichnięcie lewej stopy i przewiózł poszkodowanego do szpitala św. Rocha.

Puszczanie w obieg fałszywych 20-złotówek. Policja X komisariatu zatrzymała Jana Borowskiego (Lwowska Nr. 11), urzędnika, który będąc pchmielony usiłował wydać dwa banknoty fałszywe 20-złotowe; jednym z nich chciał zapłacić szoferowi za jazdę samochodem, drugi zaś — wydawał za parówki kupione u nocnego handlarza na rogu ul. Marszałkowskiej i Al. Jerozolimskich.

Napad na dozorcę i rabunek owoców. Stefan Dąbrowski (Stolarska Nr. 3) pilnował ogrodu owocowego. Wczoraj w nocy włamało do ogrodu przez parkan trzech napastników, którzy pobili Dąbrowskiego. W tym czasie do ogrodu wpadło jeszcze kilku rabusiów, którzy zrabowali część zerwanych owoców i zbiegli. Jednego ze sprawców napadu Dąbrowski poznał. Jest to Edward Rodkiewicz (Letnia Nr. 12).

Zbrodnia bandyty. Na drodze pod Nadarzynem jakiś bandyta uzbrojony w rewolwer napadł na celu rabunkowym na mieszkańca Nadarzynia Ide Mojsie Grosmana, któremu zadał ciężkie rany postrzałowe. Rannego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Dzieciątka Jezus. Przypuszczalnie sprawcę zbrodniczego napadu Stanisława Dębskiego ze wsi Konopki, pow. Błotńskiego policja aresztowała.

Mąż i żona poderżnęli sobie gardła. We wsi Gutów, pow. Łukowskiego, popełnili samobójstwo małżonkowie Jan i Bronisława Bancerz. Samobójstwa dokonali przez poderżnięcie sobie gardła nożem. Pada podejrzenie, że najpierw mąż poderżnął gardło żonie, następnie zaś sobie. Małżonków przewieziono w stanie ciężkim do szpitala powiatowego. Przyczyna samobójstwa nie ustalona. Dochodzenie w toku.

Przy pracy. W przemysłowych zakładach mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein“ przy ul. Bema Nr. 65 podczas pracy spadł z wysokości I piętra robotnik, 38-letni Franciszek Czumer (Nowomiejska Nr. 3). Lekarz Pogotowia stwierdził uszkodzenie kręgosłupa i przewiózł nieszczęśliwego do szpitala żydowskiego.

W trybach kieratu. We wsi Gacie gm. Młociny, 14-letni Edward Nieporowski, służący u Józefa Smolińskiego, w czasie kierowania koniami przy kieracie został porwany przez tryby kieratu. Lekarz Pogotowia stwierdził zwichnięcie lewej górnej kończyny i przewiózł nieszczęśliwego chłopca w stanie ciężkim do szpitala żydowskiego na Czystem.

Pożary. W pralni chemicznej i farbiarni parowej Pauliny Holcmanowej przy ul. Dzielnej Nr. 11, w czasie przelewania benzyny, wybuchł pożar. Wkrótce zajęły się stoły do prasowania.

Na ratunek przybyło pogotowie I oddziału straży ogniowej, które pożar ugasiło, ratując znajdujący się w pobliżu płonących stołów zbiornik, zawierający 200 litrów benzyny.

— Przy ul. Muranowskiej Nr. 33 z niewiadomej przyczyny wynikł pożar w zamkniętym składzie nafty i mydła Dawida Estrajcha. Płomienie znalazły podatny materiał łatwopalny szybko objęły cały sklep i buchnęły do okien mieszkań na I piętrze. Na ratunek przybyły cztery oddzia-

ły straży ogniowej, lecz czynny był tylko nalewkowski. Pożar w przeciągu 15 minut ugaszono. Całe urządzenie mydlarni wraz z towarami spalono.

TEATR I MUZYKA

Teatr Narodowy. Dziś i jutro „Safanduly“

Teatr Letni. Dziś i dni następnych krotoczwila Dregily „Dobrze skrojony frak“.

Teatr im. Bogusławskiego. Dziś komedia Z. Nowakowskiego „Pubar wędrowny“.

Teatr Polski. Dziś znakomita „Madame Sans-Gêne“ Sardou.

Teatr Mały. „Azais“.

Teatr „Operetka-Wodewil“ (w ogrodzie). Dziś i codziennie operetka „Messalinette“ z Elną Gistedt w roli tytułowej.

Teatr Niewiarowskiej. Aż do niedzieli włączanie program p. t.: „Oj Goraco!“

Teatr Odrodzonej (na Pradze). Dziś komedia „Świat bez mężczyzn“.

Teatr im. Fredry. Dziś premiera dramatu w 3-ch aktach „Wianek Zośki“.

Teatr „Perskie Oko“ Dziś świeżo wystawiona rewja p. t. „Własta i Jastrzębca-Zalewskiego“ p. t. „Dowidzenia! Na Marszałkowskiej!“

Teatr Olimpij. Dziś ostatni dzień programu „Trzymaj Pentelkę“. Jutro premiera aktualnego wodewilu w 3-ch aktach „Zuzanna w kąpiele“.

Początek o godz. 7.15 i 9.15 wieczorem.

Bagatela, Teatr Art-Lit. Dziś wielka rewja humoru w 3-ch częściach — 14-tu obrazach „Hemerer przyjechał“.

Teatr Mignon. Dziś i codziennie Radjówka w 3-ch częściach bez anteny „Warszawka w lecie“.

„Pod kolumnadą“. Codziennie o g. 6 wiecz. koncert symfonicznej orkiestry pod bat. Bronisława Szulca.

Dolina Szwajcarska. Dziś koncert Ork. Repr. pod dyr. Sielskiego z udziałem prymadonny S. Korwin - Szymanowskiej, barytonisty F. Freszla i zespołu tanecznego T. Wysockiej.

Wejście 50 gr., ulgowe 30 gr.

Godzina dla dzieci w Radjo. Dwa razy tygodniowo Polskie Radjo urządza widowiska słuchowe dla najmłodszych radioamatorów. Najbliższa „godzina“ odbędzie się w środę dnia 28 b. m. o godzinie 18.30. Nadana będzie popularna bajka o „Czerwonym Kapturku“.

Cyrk Staniewskich (Bim - Bom). Dziś w gmachu Cyrku przy ul. Ordynackiej rozpoczyna szereg przedstawień Cyrk Staniewskich znanych komików muzycznych występujących pod pseudonimem Bim - Bom. W programie między innymi, lwy i tygrysy, które poskramiać będzie poraz pierwszy w Warszawie młoda pogrunczyni Miss Geltrude wraz z bratem Słajniem i wyższą szkołę jazdy przedstawi p. Czesław Mroczkowski (junior).

—:—:—

Z Radjostacji Warszawskiej.

15.00 — 15.15 Komunikat gospodarczy.

17.00 — 17.25 Odczyt z działu „Najnowsza historia Polski“ wygłosi prof. H. Mościcki.

17.30 — 18.30 Koncert popołudniowy.

18.30 — 18.55 Bajki „Czerwony Kapturek“.

19.00 — 19.25 Odczyt z działu „Historja wszechświata“ p. t.: „O planetach zewnętrznych“ wygłosi prof. G. Tolwiński.

19.25 — 19.35 Rozmaitości nad program.

20.00 — 20.15 Komunikat rolniczy.

20.30 — 22.00 Wieczór operowy „Halka“ Moniuszki“ wykona opera objazdowa dra Wierzbickiego.

Czas. — Komunikaty prasowe.

—:—:—

Wieczór Muzyki Skandynawskiej w Polskim Radjo. Orkiestra Filharmonji Warszawskiej pod dyr. P. Mazurkiewicza odegra w nadchodzący czwartek dnia 29 lipca r. b. na radjostacji Warszawskiej szereg znakomitych dzieł twórców skandynawskich.

—:—:—

ZE SPORTU.

Wyjaśnienie.

Wobec dalekich od prawdziwego stanu rzeczy notatek jakie ukazały się w rubryce sportowej „Expressu Porannego“ i „Kurjera Czerwonego“, Zarząd WOZPN, nie zamierzając polemizować z mało poważnymi i niezastępowalnymi na dyskusję wywodami autora wspomnianych wyżej insynuacji, pragnąc jednak sprostować wprowadzoną tendencyjnie w błąd opinię sportową i społeczną, wyjaśnia, że 3-cia dogrywka między drużynami „Warszawianki“ i „Polonii“ w dniu 15 lipca r. b. została zarządzona nie dla zasilenia kasy WOZPN, jak to podają wspomniane pismo, lecz celem przedstawienia ZPZPN mistrza okręgu stołecznego w terminie przewidzianym przepisami.

Turyści — Legja.

Niedzielną mecz Legja — Klub Turystów (Łódź), mistrz łódzki przybywa w najbliższym składzie. Legja również wystawi najsilniejszą jedenastkę.

W dniu 29 b. m. na boisku na Mokotowie — dzień sportowy 1 p. l.

Zawody strzeleckie w stolicy.

Na ostatnim konkursie na 40 strzałów na strzelnicy „Pod Dzikim“ w Parku Skaryszewskim zwyciężył p. Żebrowski (384 pkt.) przed p. Cywińskim (383 pkt.) i Prosatorem (382 pkt.). Na strzelnicy codziennie najlepsza dzienna tarcza jest na grodzona.

Wiktor Junosza - Dąbrowski w Warszawie.

Przed kilku dniami przybył do kraju najlepszy polski bokser Junosza - Dąbrowski, bawiący od wielu miesięcy w Paryżu. Junosza zamierza poświęcić się propagandzie sportu bokserkiego w kraju i otwiera jeszcze w roku bieżącym wielką szkołę bokserką na wzór zagranicznych.

Rozgrywki o puchar ZPZPN.

Kraków. 27 lipca Rozgrywki o puchar ZPZPN dobiegają do końca. Pozostało do rozegrania półfinałów w Lwowie pomiędzy Wartą i Spartą, zaś zwycięzca tego meczu rozegra finał z Wisłą w Krakowie.

Klub pływacki w stolicy.

Jak się dowiadujemy, wszyscy pływacy stołeczni zamierzają wystąpić ze swoich klubów i zawiązać warszawski klub pływacki. Jak się zdaje, podobny związek ma na celu jednolity pływacki front warszawski przeciwko pływakom Jutrzenki krakowskiej.

Oddział Kolarski RKS, Legja w Krakowie

urządza w niedzielę dnia 8 sierpnia 1926 r. o godz. 9 rano pod protektoratem Prezydenta Miasta, inż. Karola Rollego i Dorocznego Bieg kolarski na przestrzeni 100 km. Kraków — Wadowice — Kraków.

O nagrody honorowe miasta Krakowa oraz R. K. S. Legja.

Start i meta na rogatce Mogiłańskiej.

Udział biorą tylko kolarze posiadający licencje Związku Polskich Tow. Kolarskich.

Wpisowe 3 zł. d. siodła, p. Stanisław Gorczyński, przewodniczący oddziału kolarskiego, ul. Batorego L. 5, III p. od godz. 6 — 7 wieczór.

Płombowanie rowerów nastąpi w niedzielę, dnia 8 sierpnia r. b. o godz. 8 rano na rogatce Mogiłańskiej.

—:—:—

DRUKARNIA ROBOTNIKA WARECKA Nr. 7

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie drukarstwa wchodzące.

Przyjmuje do druku:

DZIENNIKI,

TYGODNIKI

MIESIĘCZNIKI

CENY NISKIE.

usuwa pot i niemiłą woń

RAK NÓG I PACH

fabryki przetworów chemicznych

farmaceutycznych „A. K. Kozłowski“

Karlsruhe, Niemcy

PIEGI i złote plamy

usuwa: „Crem de Rose“

Żądać w składach aptecznych i perfumeriach.

Skład główny

St. Kopeć,

Chłodna 55.

NOWA Specjalna Przychodnia LECZNICA

Lekarzy specjalistów chorób skórnych, wenerycznych, niemoc płciową, Roentgen, Lampy kwarcowa, Sollux. Analizy lek. moczu na syfilis. Senatorska 10, tel. 110-18. Przyjęcia od 9 r. do 8 w. Niedz. i św. 1-2. Wizyta 3 zł.

OGŁOSZENIA DROBNE

Zegary ścienne, zegarki. Pierścienie na rąk i bez zaliczki — Zegarmistrz Gutmacher Smocza 21 róg Dzielnej.

Zgubiono 17 lipca hebanową z monogramem J. S. rączką z kości słoniowej, przedstawiającą pisklę z rozwiniętymi skrzydłkami. Uprasza się o zwrot za nagrodą. Adres: Włodanin u fotografa lub w Warszawie — Radna 4 m. 70 godz. 8 rano do 4 pp.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8. — Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 40, za tekstem gr. 15, komunikaty i nadesłane gr. 60, nekrologi gr. 15, drobne za wyraz gr. 15. **Pozzukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej.** Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia w numerach niedzielnych o 25 procent drożej. Układ ogłoszeń w tekście 4-spaltowy, układ zwyczajnych 8 spaltowy. Za termin druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.